

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZDRAVSTVA I SOCIJALNE SKRBI**

**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI**

Zagreb, svibanj 2007.

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje predloženog zakona sadržana je u odredbama članka 2. stavka 4. podstavka 1., a u svezi s člancima 57. i 62. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE CE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTECI

1. OCJENA STANJA

Republika Hrvatska Ustavom se opredijelila kao socijalna država u kojoj se nekim kategorijama stanovništva, a osobito slabima, nemoćnima i drugima – zbog nezaposlenosti ili nesposobnosti za rad nezbrinutim osobama, te tjelesno i duševno oštećenij i socijalno zapuštenoj djeci, jamci posebna skrb.

Sustav socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj propisan je Zakonom o socijalnoj skrbi ("Narodne novine" br. 73/97, 27/01, 59/01, 82/01 i 103/03, 44/06 - u daljnjem tekstu: Zakon) i temeljem njega donesenih propisa. Relativno često mijenjanje ovog propisa rezultat je nastojanja da se raspoloživim sredstvima zadovolje sve složenije i brojnije potrebe korisnika, te da se sustav socijalne skrbi uskladi s ukupnim zapocetim reformama i promjenama u području socijalne politike.

Obavljanje socijalne skrbi na državnoj razini trenutacno je koncentrirano na Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi.

Sustav socijalne skrbi temelji se na nacelu supsidijarnosti, što razumijeva odgovornost pojedinca i obitelji za vlastitu socijalnu sigurnost, a uloga je države da u tome pomaže, s ciljem sprecavanja, ublažavanja i otklanjanja socijalne ugroženosti.

Socijalna se skrb ostvaruje putem mreže centara za socijalnu skrb, te domova socijalne skrbi i centara za pomoc i njegu.

U Republici Hrvatskoj na državnoj razini djeluje 80 centara za socijalnu skrb s 25 podružnice koji obavljaju preko 146 funkcija koje se mogu podijeliti na javne ovlasti u području socijalne skrbi, obiteljsko-pravne i kazneno-pravne zaštite, te strucno-analiticke, financijske i druge poslove.

Domovi socijalne skrbi pružaju usluge stanovanja, dnevnog boravka, prehrane, održavanja osobne higijene, njege i brige o zdravlju, odgoja i obrazovanja, osposobljavanja, radnih aktivnosti, psihosocijalne rehabilitacije, organiziranja slobodnog vremena i dr.

U Republici Hrvatskoj postoji 69 državnih domova s ukupno 10.115 korisnika i 84 doma drugih osnivaca (riječ je o drugim pravnim i fizickim osobama, ukljucujuci 46 domova za starije i nemoćne osobe nad kojima su prenijeta osnivacka prava na jedinice podrucne (regionalne) samouprave) s 3.689 korisnika.

Sustav socijalne skrbi nudi širok spektar prava koja se mogu podijeliti na novcana davanja i usluge.

Visina svih novcanih davanja u socijalnoj skrbi utvrđuje se u određenom postotku u odnosu na osnovicu koju je Odlukom o visini osnovice za socijalna davanja („Narodne novine“, br. 21/01) odredila Vlada Republike Hrvatske.

Kako postojeći sustav obuhvaća velik broj prava, a za svako su pravo propisani različiti uvjeti i kriteriji, postupak ostvarivanja prava kompleksan je i zahtjevan. Važecim zakonom propisano je 17 prava, i to: savjetovanje, pomaganje u prevladavanju posebnih teškoca, pomoć za uzdržavanje, pomoć za podmirenje troškova stanovanja, jednokratna pomoć, doplatka za pomoć i njegu, pravo na pomoć i njegu u kući, osobna invalidnina, osposobljavanje za samostalan život i rad, pravo na troškove prijevoza radi osposobljavanja, naknada do zaposlenja, skrb izvan vlastite obitelji, pomoć u prehrani, pomoć za odjecu i obuću, pomoć za osobne potrebe korisnika stalnog smještaja, podmirenje pogrebnih troškova i podmirenje troškova smještaja u učenickom domu. Objedinjavanjem postojećih prava na osam prava i pomoći i propisivanjem zajedničkih uvjeta smanjilo bi se administriranje, pojednostavio postupak i olakšao korisniku pristup pravima.

Budući da složenost propisa kojima se uređuju prava iz socijalne skrbi uzrokuje i složeni postupak ostvarivanja prava, to osobito utječe na pripadnike pojedinih socijalno osjetljivih skupina čiji osobni resursi (nedostatna informiranost, obrazovanje i dr.) dodatno otežavaju pristup pravima. Uslijed nedostatka integriranog informacijskog sustava, te automatske razmjene, kontrole i verifikacije podataka, veliki dio administrativnog posla obavljaju stručni radnici, što iziskuje puno vremena i onemogućuje izravni stručni rad s korisnicima.

U pružanju usluga koje se ostvaruju putem institucijskih i izvaninstitucijskih oblika skrbi u sklopu domova za različite kategorije korisnika, centara za pomoć i njegu u kući, udomiteljskih obitelji, obiteljskih domova, organiziranog stanovanja, vjerskih zajednica i udruga, te drugih pravnih i fizičkih osoba, posljednjih godina oblici skrbi izvaninstitucijskog karaktera dobivaju sve značajniju ulogu. Osim što je proširen krug pružatelja usluga, korisnici imaju veće mogućnosti izbora usluga koje se nastoje prilagoditi njihovim potrebama (individualizacija). Upravo u svrhu daljnjeg unapređivanja izvaninstitucijskih oblika skrbi i prevencije institucionalizacije izraden je posebni propis o udomiteljstvu, kao tradicionalnom obliku skrbi u Republici Hrvatskoj. Nacrtom prijedloga Zakona o udomiteljstvu na jedinstven se način propisuju prava, obveze i zadace, kako udomitelja, tako i centara za socijalnu skrb, što je i u skladu s osnovnim ciljevima reforme socijalne skrbi.

U sklopu Projekta razvoja sustava socijalne skrbi, što uključuje daljnju decentralizaciju i prenošenje ovlasti na jedinice područne (regionalne) samouprave kako bi službe bile što djelotvornije i dostupnije građanima; sustavnije poticanje i financijsku potporu djelovanju nevladinih organizacija i humanitarnih udruga; bolju usmjerenost novcanih naknada pri čemu će se uvažavati specifičnosti određenih područja zbog običaja i načina življenja, te potreba i interesa korisnika; kvalitetnije pružanje socijalnih usluga u instituciji i izvaninstituciji; kvalitetniju informiranost o socijalnim pravima, te informatizaciju sustava, predloženim se izmjenama i dopunama stvaraju preduvjeti za ostvarenje navedenih ciljeva. To čini prvi korak u stvaranju novog, racionalnijeg i djelotvornijeg sustava socijalne skrbi usmjerenog prema socijalno najugroženijim građanima, odnosno socijalno osjetljivim

skupinama, koji bi u potpunosti bio uskladen s kriterijima i standardima važećim u zemljama Europske unije.

2. OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM

Ovim se zakonom ureduju sljedeća pitanja:

2.1. Pojednostavljenje postupka, objedinjavanje prava i smanjenje administriranja

Postojeći sustav višestruke socijalne pomoći pojednostavljuje se u smislu jednostavnijeg i učinkovitijeg postupka ostvarivanja prava, jasnijeg definiranja uvjeta, te boljeg obuhvata određenih socijalnih skupina, što će pridonijeti poboljšanju kvalitete življenja najugroženijeg dijela stanovništva.

Primjerice, stalna pomoć objedinjuje pravo na dosadašnju pomoć za uzdržavanje, te pravo na podmirenje troškova smještaja u učenickom domu. U cilju pojednostavljenja postupka i smanjenja administracije korisnicima dosadašnje pomoći za uzdržavanje, stalna pomoć uvećava se za iznos troškova smještaja u učenickom domu, ako je član obitelji korisnik usluga učenickog doma.

Nadalje, dosadašnje pravo na savjetovanje, pomaganje u prevladavanju posebnih teškoca i jednokratnu pomoć, ovim se zakonom propisuju kao oblici pomoći bez provođenja upravnog postupka. Time se, posebice kod jednokratne pomoći, skraćuje postupak, te se daje veća mogućnost procjene stručnim radnicima o svrsi i opravdanosti davanja pomoći. Također se povećava iznos jednokratne pomoći koji centar za socijalnu skrb može odobriti bez suglasnosti ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Kako se doplatka za djecu ne smatra prihodom, ovim se zakonom brišu odredbe koje doplatka za djecu povezuju s dosadašnjom pomoći za uzdržavanje na način da ograničavaju ukupni iznos sredstava ostvarenih s te dvije osnove. Time se omogućuju jednaki i pravedniji uvjeti za ostvarivanje prava na stalnu pomoć višeclanim obiteljima, što je i u skladu s Nacionalnom populacijskom politikom.

2.2. Uvođenje novih prava

2.2.1. Pravo na status roditelja njegovatelja

Prema Zakonu o radu roditelj djeteta s težim smetnjama u razvoju može ostvariti pravo na dopust do 7. godine djetetova života ili pravo na rad s polovicom punog radnog vremena, a sredstva se osiguravaju na teret ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Trenutačno se dopustom do 7. godine djetetova života koristi 3.506 roditelja, a rad s polovicom punog radnog vremena ostvaruje 2.673 roditelja.

Postoji određeni broj roditelja koji brinu o djeci s najtežim oštećenjima zbog cega je nužno da i nakon 7. godine kontinuirano i danonocno budu uz svoje dijete. Prema važećim propisima iz radnog odnosa roditelju je omogućeno da nakon dopusta do 7. godine radi s polovicom punog radnog vremena, no to nije dostatno za cjelodnevnu brigu o djetetu s najtežim oštećenjem.

Ovim se Zakonom uvodi mogućnost roditelja da ostvari pravo na status roditelja njegovatelja. Pravo na status roditelja njegovatelja, temeljem cega se ostvaruje naknada plaće, može ostvariti jedan od roditelja u slučajevima kada je prema preporuci liječnika educiran za izvođenje medicinsko-tehničkog zahvata zbog potrebe pružanja specifične njege svom djetetu, odnosno iznimno ako dijete ima takvo oštećenje da je zbog toga u potpunosti nepokretno i uz pomoć ortopedskih pomagala ili kod djeteta postoji više vrsti težih oštećenja zbog cega je potpuno ovisno o brizi roditelja. Jedan od roditelja koji ostvaruje ovo pravo ne smije biti u radnom odnosu, budući da bi se ovaj status trebao smatrati jedinim zanimanjem.

2.2.2. Skrb izvan vlastite obitelji

Uvode se novi sadržaji prava na skrb izvan vlastite obitelji koji uz dosadašnje oblike smještaja i boravka u domu socijalne skrbi, obiteljskim domovima, udomiteljskim obiteljima i organiziranom stanovanju, te drugim osobama koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi obuhvaćaju i pomoć pri uključivanju djeteta s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem u programe redovnih predškolskih ili školskih ustanova, povremeni boravak i financijsku potporu studentima - korisnicima skrbi izvan vlastite obitelji kojima je prestao stalni smještaj.

Budući da je jedan od osnovnih ciljeva reforme sustava socijalne skrbi usmjeren prema deinstucionalizaciji, odnosno pružanju usluga izvaninstitucijskih oblika skrbi, uvedena je pomoć pri uključivanju djeteta s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem u programe redovnih predškolskih ili školskih ustanova, te povremeni boravak. Integracija, koju provode stručni radnici domova socijalne skrbi, omogućuje odgajateljima, učiteljima i nastavnicima da prilagode odgojne i nastavne sadržaje djeci s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem kako bi im na najbolji mogući način približili gradivo radi stjecanja potrebnih znanja i vještina. Povremenim boravkom daje se mogućnost osobama s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem da što više vremena provode u vlastitim obiteljima, a da im se istodobno u sklopu institucije osigura individualna rehabilitacija u onom opsegu koji je najprimjereniji njihovim potrebama.

Financijska potpora studentima, kao novi sadržaj prava na skrb izvan vlastite obitelji, omogućuje bivšim korisnicima stalnog smještaja u domovima socijalne skrbi ili udomiteljskim obiteljima socijalnu sigurnost tijekom redovnog studiranja. Rijec je o korisnicima koji su zbog nedostatka materijalne i druge podrške i pomoći roditelja ili rodbine bili u iznimno teškoj životnoj situaciji, budući da su nakon nemogućnosti realizacije daljnjeg smještaja u domu socijalne skrbi morali sami rješavati osnovna egzistencijalna pitanja.

2.2.3. Pomoć i njega u kuci

Uvodi se novi sadržaj prava na pomoć i njegu u kuci – stručna pomoć u obitelji (patronaža), kao jedan od izvaninstitucijskih oblika skrbi, koju pružaju stručni radnici domova socijalne skrbi. Ova usluga, koju ostvaruje tjelesno ili mentalno oštećena osoba i psihicki bolesna odrasla osoba, obuhvaća pružanje usluga psihosocijalne rehabilitacije radi pomoći obitelji u razvijanju sposobnosti korisnika s ciljem stjecanja potrebnih znanja, vještina i navika. Intencija uvođenja ovog oblika skrbi jest da se korisnicima omogući stručna pomoć u vlastitoj obitelji u svrhu prevencije instucionalizacije.

2.2.4. Osnivanje strukovnih komora

Svoju profesionalnu afirmaciju stručni radnici u sustavu socijalne skrbi za sada ostvaruju samo putem strukovnih udruga. Slijedom navedenog, nužno je osnivanje komora stručnih radnika kao neovisnih strukovnih organizacija sa svojstvima pravnih osoba i određenim javnim ovlastima.

Cilj osnivanja komora je promicanje, zastupanje i usklađivanje interesa stručnih radnika, kako onih zaposlenih u djelatnosti socijalne skrbi, tako i onih koji su zaposleni u drugim sustavima kao što su zdravstvo, pravosuđe, gospodarstvo i civilni sektor.

Jedan od ciljeva osnivanja komora jest i skrb nad savjesnim, odgovornim i stručnim radom stručnih radnika pojedinih profesija.

Struka putem svojih komora ima odgovornost za razvoj baze znanja i vještina. Uloga struke uključuje definiranje etičkog kodeksa ponašanja, kao i poduzimanje aktivnosti radi unapređenja stručnog rada i prakse stručnih radnika. Aktivnosti se moraju zasnivati na povećanoj svijesti među stručnim radnicima o osobnoj profesionalnoj odgovornosti. Na taj će se način, između ostalog, poticati rasprave o poželjnim promjenama u zakonodavstvu i pomoći državnim tijelima u poduzimanju odgovarajućih mjera koje su u općem interesu, ali i u interesu same struke stručnih radnika.

3. POSLJEDICE KOJE CE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTECI

Posljedice koje bi proizašle ovim zakonom su pojednostavljenje postupka pri ostvarivanju prava iz socijalne skrbi, smanjenje administriranja radi osiguranja kvalitetnijeg stručnog rada i jednostavnijeg pristupa korisnika pravima, te uvođenje novih prava, što će pridonijeti poboljšanju kvalitete života socijalno osjetljivih skupina.

- 3.1.** Smanjenje broja prava njihovim objedinjavanjem;
- 3.2.** Bolja ciljanost prava preciznijim definiranjem uvjeta;
- 3.3.** Jednostavniji pristup korisnika pravima;
- 3.4.** Bolji obuhvat korisnika uvođenjem prava na status roditelja njegovatelja;
- 3.5.** Bolji obuhvat korisnika uvođenjem novih sadržaja u pravo na skrb izvan vlastite obitelji (pomoć pri uključivanju djeteta s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem u programe redovnih predškolskih ili školskih ustanova (integracija), povremeni boravak i financijska potpora studentima - korisnicima skrbi izvan vlastite obitelji kojima je prestao stalni smještaj);
- 3.6.** Bolji obuhvat korisnika uvođenjem novog sadržaja u pravo na pomoć i njegu u kući – stručna pomoć u obitelji (patronaža);
- 3.7.** Podizanje kvalitete stručnog rada davanjem mogućnosti osnivanja strukovnih komora stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog zakona potrebno je osigurati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske u iznosu od 13.423.200,00 kuna godišnje za pravo na status roditelja njegovatelja, 576.000,00 kuna godišnje za pravo na skrb izvan vlastite obitelji - financijsku potporu studentima - korisnicima skrbi izvan vlastite obitelji kojima je prestao

stalni smještaj, te 9.039.854,00 kuna godišnje za pravo na stalnu pomoc izuzimanjem doplatka za djecu pri izracunu stalne pomoci kod višeclanih obitelji.

Slijedom navedenog za provedbu ovog zakona potrebno je osigurati ukupno 23.039.054,00 kuna godišnje.

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Clanak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi ("Narodne novine" br.73/97., 27/01., 59/01., 82/01., 103/03. i 44/06.) u clanku 11. stavku 1. rijeci:"trajno nastanjenje" zamjenjuju se rijecima:"stalni boravak", a u stavku 2. rijeci:"trajnim nastanjenjem" zamjenjuju se rijecima:"stalnim boravkom".

Clanak 2.

Clanak 12. mijenja se i glasi:

„Ovim Zakonom propisuju se prava na: stalnu pomoc, pomoc za podmirenje troškova stanovanja, doplatak za pomoc i njegu, pomoc i njegu u kuci, osobnu invalidninu, naknadu do zaposlenja, skrb izvan vlastite obitelji i status roditelja njegovatelja.“

Clanak 3.

Iza clanka 12. podnaslovi: „1. Savjetovanje“ i „2. Pomaganje u prevladavanju posebnih teškoca“ te clanci 13. i 14. brišu se.

Clanak 4.

Podnaslov:„3. Pomoc za uzdržavanje“ i clanak 15. mijenjaju se i glase:

„1. Stalna pomoc

Clanak 15.

(1) Pravo na stalnu pomoc priznaje se samcu ili obitelji koji nemaju sredstava za uzdržavanje u visini utvrdenoj u clanku 16. ovoga Zakona, a nisu ih u mogucnosti ostvariti svojim radom ili prihodima od imovine ili na drugi nacin.“

Clanak 5.

U clanku 16. stavci 4., 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„(4) Visina stalne pomoci uvecava se za iznos troškova smještaja u ucenickom domu ako je clan obitelji, polaznik srednje škole i smješten u ucenickom domu.

(5) Pravo na stalnu pomoc priznaje se obitelji za clana - polaznika srednje škole smještenoga u ucenickom domu u visini troškova smještaja, pod uvjetom:

- da prosjecni mjesečni prihod po clanu obitelji, tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva, ne prelazi ili je jednak iznosu od 150% osnovice iz stavka 1. ovoga clanka,

- ako se radi o djetetu samohranoga roditelja ciji prosjecni mjesečni prihod po clanu obitelji, tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva, ne prelazi ili je jednak iznosu od 200% osnovice iz stavka 1. ovoga clanka,

- ako se radi o djetetu pod skrbništvom ciji vlastiti prihod ne prelazi ili je jednak iznosu od 250% osnovice iz stavka 1. ovoga clanka.

(6) Iznimno, polazniku srednje škole, smještenom u učenickom domu, koji zbog tjelesnoga ili mentalnoga oštećenja pohada školu po posebnome programu izvan mjesta prebivališta priznaje se pravo na stalnu pomoć, neovisno o njegovim prihodima ili prihodima njegove obitelji.“.

Članak 6.

U članku 18., 19., 21., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32. i 33. rijeci:“pomoć za uzdržavanje“ zamjenjuju se riječima:“stalna pomoć“ u odgovarajućem padežu.

Članak 7.

Iza članka 33. u podnaslovu:“4. Pomoć za podmirenje troškova stanovanja“ brojka „4.“ zamjenjuje se brojkom “2.“.

Članak 8.

Iza članka 39. podnaslov:„5. Jednokratna pomoć“ i članci 40., 41. i 42. brišu se.

Članak 9.

Iza članka 42. u podnaslovu:“6. Doplatka za pomoć i njegu“ brojka „6.“ zamjenjuje se brojkom“3.“.

Članak 10.

U članku 46. stavku 3. riječ:„privremenih“ briše se.

Članak 11.

Iza članka 49. u podnaslovu:“7. Pomoć i njega u kući“ brojka „7.“ zamjenjuje se brojkom“4.“.

Članak 12.

Iza članka 52. dodaje se novi članak 52.a koji glasi:

„Članak 52.a

(1) Pomoć i njega u kući može se odobriti tjelesno ili mentalno oštećenoj osobi i psihicki bolesnoj odrasloj osobi pružanjem usluga psihosocijalne rehabilitacije koja se osigurava kao stručna pomoć u obitelji (patronaža) u obliku i na način koji odgovara dobi korisnika, te vrsti i stupnju tjelesnoga ili mentalnoga oštećenja, odnosno vrsti i težini psihicke bolesti.

(2) Pomoć i njega u kući koja se osigurava pružanjem usluga psihosocijalne rehabilitacije (patronaža) može se ostvariti neovisno o uvjetima propisanim člankom 50. stavkom 1. podstavcima 1., 2. i 3. i člankom 53. stavkom 2. ovoga Zakona.

(3) Pomoć iz stavka 1. ovoga članka može se odrediti u trajanju do 5 sati tjedno.

(4) Uslugu iz stavka 1. ovoga članka pružaju domovi socijalne skrbi za tjelesno ili mentalno oštećene osobe i psihicki bolesne odrasle osobe i pravne osobe koji obavljaju

djelatnost socijalne skrbi sukladno clanku 105. ovoga Zakona, a uslugu iz stavka 1. ovoga clanka mogu pružati i centri za socijalnu skrb.“

Clanak 13.

U clanku 53. stavku 1. rijeci:“skraceno radno vrijeme“ zamjenjuju se rijecima:„ rad s polovicom punog radnog vremena radi njege djeteta s težim smetnjama u razvoju.“

Clanak 14.

Iza clanka 54. u podnaslovu:“8. Osobna invalidnina“ brojka „8.“ zamjenjuje se brojkom“5.“.

Clanak 15.

U clanku 56. rijeci:“pomoc za uzdržavanje“ zamjenjuju se rijecima:“stalna pomoc“ u odgovarajucem padežu.

Clanak 16.

U clanku 59. brojke „50., 55. i 60.“ zamjenjuju se brojkama “50. i 55.“.

Clanak 17.

Iza clanka 59. podnaslov:“9. Osposobljavanje za samostalan život i rad“ mijenja se i glasi:„6. Pravo na naknadu do zaposlenja“.

Clanak 18.

Iza clanka 59. dodaje se clanak 59.a koji glasi:

„Clanak 59.a

(1) Pravo na naknadu do zaposlenja ima tjelesno ili mentalno oštećena ili psihicki bolesna osoba koja je uspješno završila srednjoškolsko obrazovanje po posebnome programu.

(2) Odluku o priznavanju prava na naknadu do zaposlenja donosi mjesno nadležan centar za socijalnu skrb.

(3) Naknada do zaposlenja koju na temelju svoje odluke, u mjesečnim iznosima isplacuje nadležan centar za socijalnu skrb, tereti sredstva državnoga proračuna na poziciji Fonda za profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.

(4) Visina naknade do zaposlenja iznosi 70% od osnovice iz clanka 16. ovoga Zakona.

(5) Pravo na naknadu do zaposlenja iz stavka 1. ovoga clanka prestaje zaposlenjem korisnika, a pravo se može ponovno priznati ako zaposlenje prestane neovisno o volji korisnika i on ne ostvaruje naknadu za vrijeme nezaposlenosti prema drugim propisima.

(6) Korisnik koji ostvaruje naknadu iz stavka 1. ovoga clanka ne može istodobno ostvariti doplatu za pomoc i njegu iz clanka 43. ovoga Zakona.“.

Clanak 19.

Clanak 60. briše se.

Clanak 20.

Iznad clanka 61. u podnaslovu:“10. Skrb izvan vlastite obitelji“ brojka „10.“ zamjenjuje se brojkom “7.“.

Clanak 21.

Clanak 61. mijenja se i glasi:

„(1) Skrb izvan vlastite obitelji obuhvaca:

- sve oblike smještaja i boravka u domu socijalne skrbi ili drugoj pravnoj osobi koja obavlja djelatnost socijalne skrbi sukladno clanku 105. ovoga Zakona, obiteljskom domu, udomiteljskoj obitelji i organiziranom stanovanju,
- pomoc za osobne potrebe za korisnike stalnoga smještaja,
- jednokratni dodatak za slucaj smrti korisnika stalnoga smještaja,
- pomoc pri ukljucivanju djeteta i mlade punoljetne osobe s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem u programe redovnih predškolskih ili školskih ustanova (integracija),
- osposobljavanje za samostalan rad ili samozbrinjavanje (prijevoz i smještaj),
- financijsku potporu studentima – korisnicima skrbi izvan vlastite obitelji kojima je prestao stalni smještaj.“.

Clanak 22.

U clanku 62. stavku 1. rijeci:„Socijalna skrb izvan vlastite obitelji ostvaruje“ zamjenjuju se rijecima:“Smještaj ili boravak ostvaruju“, u podstavku 5. rijeci:“boravak i „ zamjenjuju se rijecju:“boravak,“ te se iza podstavka 5. dodaje novi podstavak 6. koji glasi:„- povremeni boravak i“.

Dosadašnji podstavak 6. postaje podstavak 7.

Clanak 23.

Iza clanka 63. dodaju se novi clanci 63.a i 63.b koji glase:

„Clanak 63.a

(1) Korisniku stalnog i privremenog smještaja može se odobriti pomoc za osobne potrebe mjesečno, u visini 20% iznosa osnovice iz clanka 16. ovoga Zakona, ako vlastitim prihodima ili imovinom ne može osigurati taj iznos.

(2) Pomoc iz stavka 1. ovoga clanka nece se odobriti korisniku koji zbog svoga psihofizickog stanja nema osobne potrebe koje se po svojoj prirodi podmiruju tom pomoci.

(3) Ovlaštena osoba može iznimno raspolagati novcanim sredstvima pomoci iz stavka 1. ovoga clanka za osobne potrebe korisnika stalnog smještaja koji nije u mogucnosti njima raspolagati.

Clanak 63.b

Za slucaj smrti korisnika stalnoga smještaja koji nema zakonskoga ili ugovornoga obveznika uzdržavanja može se pružatelju usluga stalnoga smještaja odobriti jednokratni dodatak za osnovne pogrebne troškove iz clanka 77.g stavka 6. Zakona o socijalnoj skrbi.“.

Clanak 24.

Clanak 65. mijenja se i glasi:

„ (1) Cjelodnevni boravak je boravak dulji od 8 sati, u sklopu kojega se osigurava zadovoljavanje životnih potreba: boravak, prehrana, održavanje osobne higijene, briga o zdravlju, cuvanje, odgoj i obrazovanje, njega, radne aktivnosti, psihosocijalna rehabilitacija, korištenje slobodnog vremena, organiziranje prijevoza i druge potrebe ovisno o vrsti korisnika.

(2) Poludnevnim boravkom smatra se boravak u trajanju od 4 do 8 sati dnevno, u kojem vremenu se osigurava pružanje usluga iz stavka 1. ovoga clanka.

(3) U sklopu povremenog boravka osiguravaju se tjelesno ili mentalno oštećenoj osobi usluge psihosocijalne rehabilitacije.

(4) Povremenim boravkom smatra se boravak u trajanju od najviše 12 sati tjedno.

(5) Rješenje o ostvarivanju skrbi izvan vlastite obitelji u obliku povremenog boravka donosi centar za socijalnu skrb uz prethodno pribavljeno mišljenje tijela vještacenja o potrebi individualnoga rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije i ocjene pružatelja usluga o trajanju i ucestalosti povremenoga boravka.

(6) Uslugu iz stavka 3. ovoga clanka osiguravaju domovi socijalne skrbi za tjelesno ili mentalno oštećene osobe i pravne osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi sukladno odredbama clanka 105. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.“.

Clanak 25.

Iza clanka 66. dodaje se novi clanak 66.a koji glasi:

„Clanak 66.a

(1) Djetetu ili mladoj punoljetnoj osobi s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem priznaje se pravo na skrb izvan vlastite obitelji u obliku pomoci pri ukljućivanju u programe redovnih predškolskih ili školskih ustanova.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga clanka osigurava se korisniku pružanjem strucne podrške odgajateljima, uciteljima i nastavnicima u redovnim predškolskim i školskim ustanovama.

(3) Uslugu iz stavka 1. ovoga clanka pružaju domovi socijalne skrbi za tjelesno ili mentalno oštećene osobe i pravne osobe iz clanka 105. ovoga Zakona.

(4) Pravo iz stavka 1. ovoga clanka ne može ostvariti korisnik koji ostvaruje pravo na skrb izvan vlastite obitelji kao smještaj ili boravak u domu socijalne skrbi i pravnoj osobi iz clanka 105. ovoga Zakona.

(5) Rješenje o priznavanju prava iz stavka 1. ovoga clanka donosi centar za socijalnu skrb na temelju prethodno pribavljenoga mišljenja predškolske ili školske ustanove i ocjene pružatelja usluge o trajanju i ucestalosti pružanja usluge.“.

Clanak 26.

U clanku 68. u stavku 3. briše se tocka i dodaju rijeci:“ i žrtvama trgovanja ljudima.“.

Clanak 27.

Iza clanka 71. dodaju se novi clanci 71.a i 71.b koji glase:

„Clanak 71.a

(1) Skrb izvan vlastite obitelji priznaje se tjelesno ili mentalno oštećenju i psihicki bolesnoj odrasloj osobi ako joj je, radi provođenja osposobljavanja za samostalan rad potrebno osigurati stalni smještaj.

(2) Pod osposobljavanjem za samostalan rad podrazumijeva se srednjoškolsko obrazovanje po posebnome programu.

(3) Rješenje o pravu na skrb izvan vlastite obitelji donosi centar za socijalnu skrb na temelju nalaza i mišljenja tijela vještacenja, a u skladu s mišljenjem tima za profesionalno usmjeravanje nadležne službe Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje prema mjestu prebivališta.

(4) Skrb izvan vlastite obitelji priznaje se tjelesno ili mentalno oštećenju i psihicki bolesnoj osobi ako se s obzirom na vrstu, stupanj i težinu oštećenja, odnosno s obzirom na vrstu i težinu psihicke bolesti, na temelju posebnih rehabilitacijskih programa, može osposobiti za samozbrinjavanje.

(5) Rješenje o pravu iz stavka 1. i 4. ovoga clanka, na temelju nalaza i mišljenja tijela vještacenja donosi centar za socijalnu skrb.

Clanak 71.b

(1) Tjelesno ili mentalno oštećena osoba ili psihicki bolesna osoba koja pohada nastavu radi stjecanja srednjoškolskoga obrazovanja po posebnome programu ili osposobljavanja za samozbrinjavanje izvan mjesta svoga prebivališta, a ne postoji potreba skrbi izvan vlastite obitelji u okviru smještaja, ima pravo na novcanu pomoc za pokrice troškova prijevoza.

(2) Rješenje o pravu na novcanu pomoc za pokrice troškova prijevoza donosi centar za socijalnu skrb.

(3) Novcana pomoc za pokrice troškova prijevoza obuhvaca troškove prijevoza u odlasku i povratku.

(4) Novcana pomoc za pokrice troškova prijevoza priznaje se po najnižoj cijeni za redovita prijevozna sredstva javnoga prometa za najkracu relaciju, a ako korisnik upotrebljava osobno vozilo, novcana pomoc za troškove prijevoza pripada mu u visini cijene vozne karte javnoga prijevoznog sredstva.“.

Clanak 28.

U clanku 74. dodaje se stavak 3. koji glasi:

“Privremeni smještaj osigurava se dok traje potreba djeci i odraslim osobama – žrtvama obiteljskog nasilja i žrtvama trgovanja ljudima.“.

Clanak 29.

U clanku 75. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Iznimno, odrasla osoba iz clanka 71. ovoga Zakona i odrasla osoba i dijete – žrtva obiteljskog nasilja i žrtva trgovanja ljudima, mogu biti smješteni na temelju ugovora o smještaju u dom socijalne skrbi ciji osnivač nije Republika Hrvatska, kod pravne osobe iz

clanka 105. ovoga Zakona i obiteljski dom koji je pribavio rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje skrbi izvan vlastite obitelji navedenim korisnicima.“.

Clanak 30.

Iza clanka 75. dodaje se novi clanak 75.a koji glasi:

„Clanak 75.a

(1) Korisniku stalnoga smještaja koji upiše studij kao redovan student, centar za socijalnu skrb priznaje pravo na mjesečnu financijsku potporu u visini četverostrukog iznosa osnovice iz clanka 16. ovoga Zakona.

(2) Danom priznavanja prava na financijsku potporu, korisniku prestaje pravo na stalni smještaj.

(3) Pravo na financijsku potporu traje do završetka redovnoga studiranja u skladu s programom studija koji pohada.

(4) Korisniku se može odobriti financijska potpora i tijekom ponavljanja godine u slučaju bolesti ili drugoga opravdanoga razloga, uz suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(5) Korisnik je obavezan dostaviti dokaz o upisanoj godini najkasnije do 31. listopada svake godine dok traje studiranje te izvijestiti centar za socijalnu skrb o završetku studiranja.“.

Clanak 31.

U clanku 77. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„Centar za socijalnu skrb koji je donio rješenje o priznavanju prava na skrb izvan vlastite obitelji maloljetnoj osobi u obliku smještaja, obavezan je brinuti da se ostvare uvjeti za što brži povratak maloljetne osobe u vlastitu obitelj ili za njezino posvojenje ako je to u najboljem interesu djeteta.“.

Clanak 32.

Iza clanka 77. podnaslov: “11. Druge pomoci“ zamjenjuje se podnaslovom: “8. Pravo na status roditelja njegovatelja“ i dodaju se clanci 77.a, 77.b, 77.c, 77.d i 77.e koji glase:

„Clanak 77.a

(1) Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se jednom od roditelja djeteta, kojemu je zbog održavanja kvalitete života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata, a za koje je prema preporuci liječnika roditelj osposobljen.

(2) Iznimno, pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se jednom od roditelja ako dijete ima težinu oštećenja zbog kojega je u potpunosti nepokretno i uz pomoć ortopedskih pomagala ili kod djeteta postoji više vrsta težih oštećenja, zbog cega je potpuno ovisno o brizi roditelja.

(3) Pravo iz stavka 2. ovoga clanka priznaje se jednom od roditelja ako zbog težine oštećenja ili bolesti djeteta njegovo zbrinjavanje nije moguće osigurati uključivanjem u programe boravka.

(4) Pravo iz stavka 1. i 2. ovoga clanka, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom, roditelj ostvaruje i nakon punoljetnosti djeteta dok takva potreba traje, a najdulje do 65. godine života roditelja njegovatelja.

(5) Postupak iz stavka 1. i 2. ovoga članka pokrece se na zahtjev roditelja.

Članak 77.b

(1) Roditelj koji ima status njegovatelja ima pravo na naknadu place u iznosu pet osnovica iz članka 16. ovoga Zakona, prava iz mirovinskoga osiguranja, zdravstvenoga osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi isplaćuje naknadu place iz stavka 1. ovoga članka i uplaćuje doprinose na naknadu place i iz naknade place, a sredstva za te namjene osiguravaju se u državnom proračunu.

(3) Osnovica za uplatu doprinosa je najniža mjesečna osnovica za obracun doprinosa za obvezna osiguranja za tekucu godinu.

(4) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi vodi evidenciju fizickih osoba kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja iz članka 77.a Zakona o socijalnoj skrbi.

(5) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi pravilnikom propisuje sadržaj i način vođenja evidencije iz stavka 4. ovoga članka.“.

Članak 77.c

(1) Status roditelja njegovatelja ne može se priznati roditelju djeteta kojem je priznato pravo na skrb izvan vlastite obitelji u okviru smještaja ili boravka.

(2) Odredba članka 32. ovoga Zakona ne primjenjuju se na roditelja njegovatelja.

(3) Pravo na status roditelja njegovatelja prestaje kada roditelj nije u mogućnosti pružiti potrebnu njegu djetetu zbog svojeg psihofizickoga stanja, ako zbog neopravdanih razloga ne obavlja poslove roditelja njegovatelja, ako se nalazi u pritvoru ili na izdržavanju kazne zatvora dulje od 2 mjeseca te smrću roditelja njegovatelja ili djeteta.

Članak 77.d

(1) Rješenje donijeto u prvom stupnju kojim se priznaje pravo na status roditelja njegovatelja podliježe reviziji.

(2) Reviziju provodi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

(3) Ako je protiv rješenja prvostupanjskoga tijela, kojim je priznato pravo na status roditelja njegovatelja izjavljena žalba, o reviziji i žalbi odlučuje se istim rješenjem.

(4) Ako protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije izjavljena žalba, prvostupanjsko tijelo dostaviće rješenje, zajedno sa spisima predmeta ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi u roku od osam dana od isteka roka za žalbu.

(5) Revizija odgoda izvršenje rješenja.

Članak 77.e

(1) U postupku revizije ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi može se s prvostupanjskim rješenjem suglasiti ili ga može izmijeniti, poništiti ili ukinuti.

(2) Prvostupanjsko rješenje doneseno u ponovnom postupku podliježe reviziji ako je njime priznato pravo na status roditelja njegovatelja.

(3) Rok za provođenje postupka revizije je tri mjeseca, a počinje teći od dana zaprimanja predmeta.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga clanka, ako je u postupku revizije potrebno pribaviti nalaz i mišljenje tijela vještacenja, rok za provodenje revizije ne tece za vrijeme provodenja postupka vještacenja.

(5) Ako protiv rješjenja prvostupanjskog tijela, koje podliježe reviziji, nije izjavljena žalba, a revizija ne bude provedena u roku tri mjeseca od dana zaprimanja predmeta, smatra se da je revizija provedena i da je dana suglasnost na rješjenje.

(6) Protiv rješjenja donesenog u postupku revizije ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Clanak 33.

Iza clanka 77.e dodaje se nova glava:„III.a DRUGI OBLICI POMOCI“ i novi clanci 77.f, 77.g, 77.h i 77.i koji glase:

„Clanak 77.f

Centar za socijalnu skrb može odobriti druge oblike pomoci i to:

- jednokratnu pomoc i
- savjetovanje i pomaganje u prevladavanje posebnih teškoca.

Clanak 77.g

(1) Jednokratna pomoc može se odobriti samcu ili obitelji koji zbog trenutacnih materijalnih teškoca nisu u mogucnosti podmiriti neke specificne potrebe vezane uz rođenje djeteta, školovanje djeteta, bolest ili smrt dana obitelji, elementarne nepogode, nabavke osnovnih predmeta u kucanstvu, nabavke neophodne odjece i obuće i sl.

(2) Jednokratna pomoc može se odobriti i korisnicima prava na skrb izvan vlastite obitelji zbog potrebe školovanja, rođenja djeteta, bolesti, nabavke potrebne odjece i obuće.

(3) Jednokratna pomoc može se odobriti do iznosa koji podmiruje potrebu za koju je odobrena.

(4) Jednokratna pomoc može se odobriti u novcu ili u naravi.

(5) Ako iznos potrebe prelazi peterostruki iznos osnovice iz clanka 16. ovoga Zakona, centar za socijalnu skrb obvezan je pribaviti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(6) Jednokratna pomoc može se odobriti, bez prethodne suglasnosti ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, osobi koja je snosila troškove pogreba korisnika stalne pomoci.

(7) Pogrebni troškovi ce se odobriti u iznosu cijene osnovnih troškova pogreba u mjestu smrti korisnika ili mjestu pogreba, a u cijenu se uracunavaju i troškovi prijevoza pokojnika.

Clanak 77.h

(1) Postupak za odobravanje jednokratne pomoci pokrece se na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti.

(2) Centar za socijalnu skrb obvezan je u predmetnoj stvari donijeti odluku u roku od 8 dana od dana pokretanja postupka.

(3) Prije donošenja odluke potrebno je pribaviti dokaze o postojanju potrebe iz clanka 77.g Zakona o socijalnoj skrbi i visini iznosa kojim se potreba može podmiriti.

(4) Po pribavljanju dokaza, službena osoba obvezna je pozvati stranku, upoznati je s ocjenom dokaza i dati joj mogućnost da se očituje.

(5) O ocjeni dokaza i očitovanju stranke službena će osoba saciniti zapisnik, čiji je sastavni dio zaključak u predmetnoj stvari.

(6) Zapisnik potpisuje stranka, službena osoba koja je vodila postupak i ravnatelj centra za socijalnu skrb.

(7) Ako je zaključkom odobrena jednokratna pomoć, zapisnik je osnova za isplatu jednokratne pomoći.

Članak 77.i

(1) Savjetovanje i pomaganje u prevladavanju posebnih teškoća jest sustavna stručna pomoć čija je svrha uspješnije prevladavanje nedaca i teškoća, stvaranje uvjeta za očuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornoga odnosa pojedinca prema samom sebi, obitelji i društvu, koju pružaju stručni radnici centra za socijalnu skrb.

(2) Savjetovanje i pomaganje iz stavka 1. ovoga članka pruža se samcu ili obitelji radi svladavanja nedaca i teškoća u svezi s bolešću, starošću, smrću člana obitelji, problemima u odgoju djece, invalidnošću, uključivanjem u svakodnevni život nakon duljega boravka u domu socijalne skrbi ili duljega liječenja te u drugim nepovoljnim okolnostima ili kriznim stanjima.

(3) Savjetovanje i pomaganje iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vođenje kucanstva, raspolaganje novcem, organizirano učenje djeteta, nabavu odjece, uključivanje u javne kuhinje, klubove, pronalaženje posla, rješavanje problema stanovanja i drugo.

(4) Pomaganje iz stavka 1. ovoga članka uključuje pravnu i drugu pomoć vezano uz sklapanje, odnosno raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju i druge pravne poslove kojima se pojedincu i obitelji osigurava zadovoljavanje životnih potreba, ako pravna pomoć nije osigurana drugim propisima.

(5) Savjetovanje i pomaganje u prevladavanju posebnih teškoća u pravilu pružaju stručni radnici centra za socijalnu skrb u domu korisnika.

(6) Radi prevladavanja komunikacijskih i mobilnih teškoća, u postupcima ostvarivanja prava iz socijalne skrbi vezano uz sklapanje pravnih poslova, gluhe i gluhoslijepe osobe imaju pravo na stručnog prevoditelja.

(7) Savjetovanje i pomaganje u prevladavanju posebnih teškoća za korisnika je besplatno“.

Članak 34.

Članak 78. briše se.

Članak 35.

U članku 93. stavak 3. briše se.

Članak 36.

U članku 97. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„Zahtjev za izdavanjem rješenja iz stavka 2. ovoga članka osnivač je obavezan podnijeti u roku od dvije godine od dana izdavanja odobrenja iz članka 96. stavka 2. ovoga Zakona.“

Dosadašnji stavci 3., 4., 5. i 6. postaju stavci 4., 5., 6. i 7.

Clanak 37.

Iza clanka 97. dodaje se novi clanak 97.a koji glasi:

„Clanak 97.a

„(1) Dom socijalne skrbi prestaje s radom u slucajevima propisanim Zakonom o ustanovama.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi rješanjem utvrđuje prestanak rada doma socijalne skrbi.“

Clanak 38.

U clanku 105. u stavku 4. rijec:“Zavoda“ zamjenjuje se rijecju:“ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi“, a iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„Osobe iz stavka 1. i 2. ovog clanka obvezne su podnijeti zahtjev za izdavanje rješenja iz stavka 5. ovoga clanka, u roku od dvije godine od dana izdavanja odobrenja.“

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 7. rijeci:“ili fizicka“ brišu se.

Iza stavka 7. dodaju se stavci 8. i 9. koji glase:

„(8) Nadležno tijelo iz stavka 4. ovoga clanka rješanjem utvrđuje prestanak rada pravnoj osobi iz stavka 1. i 2. ovog clanka, koja donese odluku o prestanku rada i ako više ne ispunjava zakonom propisane uvjete za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi.

(9) Na pravne osobe iz stavka 1. ovoga clanka primjenjuje se na odgovarajući način odredba clanka 98. ovoga Zakona.“

Clanak 39.

Iznad clanka 114. naziv glave:“V UDOMITELJSKA OBITELJ“ zamjenjuje se podnaslovom:“5. Udomiteljska obitelj“, a clanak 114. mijenja se i glasi:

„(1) Udomiteljska obitelj jest obitelj koja ima dozvolu za obavljanje udomiteljstva, a cine je udomitelj, njegov bracni drug ili izvanbracni drug i drugi srodnici s kojima udomitelj živi u zajednickome kucanstvu.

(2) Uvjeti koje mora ispunjavati obitelj koja želi obavljati udomiteljstvo, način obavljanja udomiteljstva te druga pitanja povezana s obavljanjem udomiteljstva, uređuju se posebnim zakonom.“

Clanak 40.

Clanci 114.a, 115., 116., 117., 118., 119., 120. i 120.a brišu se.

Clanak 41.

Iznad clanka 121. redni broj i naziv glave:“VI. SAMOSTALNO OBAVLJANJE SOCIJALNE SKRBI KAO PROFESIONALNE DJELATNOSTI“ zamjenjuju se rednim brojem i nazivom glave:“V. OBAVLJANJE SOCIJALNE SKRBI KAO PROFESIONALNE DJELATNOSTI“.

Clanak 42.

Clanak 121. mijenja se i glasi:

“Obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti obuhvaca poslove obiteljskoga doma i savjetovališta.“.

Clanak 43.

Iza clanka 121. dodaje se podnaslov:“1. Obiteljski dom“ i novi clanci 121.a, 121.b, 121.c, 121.d i 121.e koji glase:

„Clanak 121.a

(1) Fizicka osoba u obiteljskom domu pruža usluge skrbi izvan vlastite obitelji kao profesionalnu djelatnost (u daljnjem tekstu: predstavnik obiteljskog doma) za cetiri do dvadeset odraslih korisnika, odnosno za cetiri do desetero djece.

(2) Poslove iz stavka 1. ovoga clanka obavlja profesionalno jedan punoljetan clan obitelji – predstavnik obiteljskog doma, koji može zaposliti radnike ovisno o broju i vrsti korisnika u skladu s propisanim uvjetima.

(3) Predstavnik obiteljskog doma mora imati:

- najmanje srednju strucnu spremu ako pruža skrb odraslim osobama, a ako pruža skrb djeci ili osobama iz clanka 70. ovoga Zakona, mora imati srednju strucnu spremu medicinskoga ili društvenoga usmjerenja,

- zdravstvenu sposobnost za obavljanje djelatnosti.

(4) Clanovi obitelji mogu pružati usluge obiteljskoga doma i bez zasnivanja radnog odnosa, ako ispunjavaju propisane uvjete.

(5) Nacin pružanja usluga obiteljskoga doma te uvjete u pogledu prostora, opreme i potrebnog broja i vrste radnika koje mora imati obiteljski dom, propisuje ministar nadležan za socijalnu skrb.

Clanak 121.b

(1) Predstavnik obiteljskoga doma koji preuzima brigu o korisniku mora biti hrvatski državljanin i imati sposobnosti potrebne za zaštitu, cuvanje, njegu, odgoj i zadovoljavanje drugih potreba korisnika.

(2) Iznimno, predstavnik obiteljskog doma može biti stranac s odobrenim stalnim boravkom u Republici Hrvatskoj, ako je to od osobitoga interesa za korisnika, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(3) Centar za socijalnu skrb obvezan je upoznati predstavnika obiteljskoga doma s potrebama i osobinama korisnika te davati strucne upute kako skrbiti o korisniku.

(4) Predstavnik obiteljskoga doma obvezan je najmanje jedanput godišnje izvješćivati centar koji je priznao pravo na skrb izvan vlastite obitelji o svim bitnim okolnostima korisnika.

Clanak 121.c

(1) Osoba koja pruža usluge obiteljskoga doma ne može biti osoba:

- kojoj je oduzeto pravo na roditeljsku skrb,
- koja je društveno neprihvatljivoga ponašanja,

- koja je osuđena pravomoćnom sudskom presudom za kazneno djelo koje predstavlja zapreku za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi iz članka 122. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Obitelj u kojoj su poremećeni obiteljski odnosi, kao i obitelj u kojoj bi zbog mentalnoga oštećenja ili bolesti člana obitelji bilo ugroženo zdravlje ili drugi interesi korisnika, ne može pružati usluge obiteljskoga doma.

Članak 121.d

(1) Odobrenje za pružanje usluga skrbi izvan vlastite obitelji kao profesionalne djelatnosti, predstavniku obiteljskog doma daje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi za korisnike iz članka 68., 69., 70., 71. i 74. ovoga Zakona, a za korisnike iz članka 72. ovoga Zakona ured državne uprave u županiji nadležan za poslove socijalne skrbi, uz prethodno mišljenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(2) Predstavnik obiteljskoga doma može započeti s radom kada nadležno tijelo iz stavka 1. ovoga članka rješenjem utvrdi da obiteljski dom ispunjava propisane uvjete prostora, opreme, stručnih i drugih radnika iz članka 121.a stavka 4. Zakona o socijalnoj skrbi i nakon upisa u evidenciju fizičkih osoba koje obavljaju socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost, koju vodi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

(3) Zahtjev za izdavanjem rješenja iz stavka 2. ovoga članka osnivač je obavezan podnijeti u roku od dvije godine od dana izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovog članka.

(4) Ako fizička osoba želi pružati usluge skrbi izvan vlastite obitelji odraslim osobama iz članka 70., 71. i 72. ovoga Zakona kao profesionalnu djelatnost obiteljskoga doma izvan mreže iz članka 94. ovoga Zakona, nije obvezna zatražiti odobrenje iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Odredbe članka 128., 129., 130., 131., 134 i 135. ovoga Zakona, na odgovarajući način se primjenjuju i na pružanje usluga obiteljskog doma.

Članak 121.e

(1) Predstavnik obiteljskoga doma obavezan je o početku rada obiteljskoga doma izvijestiti centar za socijalnu skrb na cijem području djeluje.

(2) Predstavnik obiteljskog doma u nazivu isticu oznaku djelatnosti i adresu obiteljskoga doma te ime i prezime nositelja djelatnosti.“

Članak 44.

Iza članka 121.e dodaje se podnaslov koji glasi:“2. Savjetovalište“.

Članak 45.

U članku 122. u stavku 1. rijeci:“iz članka 121. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječju:“savjetovališta“.

Članak 46.

U članku 123. u stavku 1. brojka:“121.“ zamjenjuje se brojkom:“122.“.

Clanak 47.

Iza clanka 135. u nazivu glave“VII. NADLEŽNOST I POSTUPAK“ redni broj:“VII.“ zamjenjuje se rednim brojem:“VI.“.

Clanak 48.

U clanku 147. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ako je u postupku ostvarivanja prava iz socijalne skrbi ili drugih prava po posebnim propisima potrebno utvrditi:

- postojanje vrste, stupnja i težine tjelesnoga ili mentalnoga oštećenja, vrste i težine psihicke bolesti, trajne ili privremene promjene u zdravstvenom stanju, potpune nesposobnosti za rad, prijeke potrebe stalne ili privremene pomoci i njege druge osobe i njezin opseg,
 - postojanje sposobnosti osposobljavanja za samozbrinjavanje,
 - postojanje sposobnosti osposobljavanja za samostalan rad i
 - postojanje potrebe individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije,
- centar za socijalnu skrb, odnosno druga nadležna tijela, zatražit ce nalaz i mišljenje tijela vještacenja.“.

Clanak 49.

Iza clanka 156. u nazivu glave“VI. STRUCNI RADNICI“ redni broj:“VI.“ zamjenjuje se rednim brojem:“VII.“.

Clanak 50.

Iza clanka 168. u nazivu glave“VII. DRŽAVNA NAGRADA ZA SOCIJALNI I HUMANITARNI RAD“ redni broj:“VII.“ zamjenjuje se rednim brojem:“VIII.“.

Clanak 51.

Iza clanka 168.a dodaje se nova glava:“IX. STRUKOVNE KOMORE“ i clanak 168.b koji glasi:

„Clanak 168.b

- (1) Strucni radnici u djelatnosti socijalnoj skrbi mogu osnivati strukovne komore.
- (2) Ustrojstvo, nadležnost i nacin rada strukovnih komora uređuje se posebnim zakonom.“.

Clanak 52.

Iznad clanka 169. u nazivu glave“IX. NADZOR“ redni broj:“IX.“ zamjenjuje se rednim brojem:“X.“.

Clanak 53.

Iza clanka 183. u nazivu glave“X. TROŠKOVI SMJEŠTAJA IZVAN VLASTITE OBITELJI“ redni broj:“X.“ zamjenjuje se rednim brojem:“XI.“.

Clanak 54.

Iza clanka 195. u nazivu glave“XI. NAKNADA ŠTETE“ redni broj:“XI.“ zamjenjuje se rednim brojem:“XII.“

Clanak 55.

U clanku 197. u stavcima 1., 2. i 4. rijeci:“pomoci za uzdržavanje“ zamjenjuju se rijecima:“stalne pomoci“.

Clanak 56.

U clanku 200. rijeci:“pomoci za uzdržavanje“ zamjenjuju se rijecima:“stalne pomoci“.

Clanak 57.

Iza clanka 202. u nazivu glave“XII. KAZNENE ODREDBE“ redni broj:“XII.“ zamjenjuje se rednim brojem:“XIII.“.

Clanak 58.

U clanku 203. stavku 1. tocki 1. brojka:“114.“ briše se, a brojka “120.a“ zamjenjuje se brojkom:“121.a“.

U tocki 4. rijeci:“12. do 78.“ zamjenjuju se rijecima:“15. do 77.e“.

Tocke 9., 10. i 11. brišu se.

Clanak 59.

Clanak 206. briše se.

Clanak 60.

Iza clanka 207. u nazivu glave“XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE“ redni broj:“XIII.“ zamjenjuje se rednim brojem:“XIV.“

Clanak 61.

Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet će pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije fizičkih osoba kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu clanka 32. ovoga Zakona.

Clanak 62.

Postupci zapoceti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama ovoga Zakona.

Clanak 63.

Korisniku prava socijalne skrbi koji je ostvario pravo iz Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ br.73/97., 27/01., 59/01., 82/01., 103/03. i 44/06.) osiguravaju se ta prava i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona dok mjesno nadležan centar za socijalnu skrb ne utvrdi ima li korisnik uvjete za neko od prava utvrđenih ovim Zakonom, s tim da je centar za socijalnu skrb obavezan to uciniti najkasnije u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Clanak 64.

Osnivaci domova socijalne skrbi, pravne osobe iz clanka 105. Zakona o socijalnoj skrbi te predstavnici obiteljskoga doma koji su pribavili od nadležnih tijela konacno odobrenje iz clanka 96. stavka 2. i clanka 105. stavka 4. Zakona o socijalnoj skrbi dužni su najkasnije u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti nadležnom tijelu zahtjev za izdavanje rješenja o ispunjavanju propisanih uvjeta za pocetak rada.

Clanak 65.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti:

1. Pravilnik o uvjetima i nacinu ostvarivanja prava na osposobljavanje za samostalan život i rad („Narodne novine“, br. 62/98. i 148/99.),
2. odredbe clanka 1. stavka 3., clanka 14. - 23. Pravilnika o odobravanju pomoci za uzdržavanje u obliku zajma, mjerila i obilježja stana potrebnog za zadovoljavanje osnovnih stambenih potreba samca ili obitelji i o odobravanju pomoci iz socijalne skrbi („Narodne novine“ broj 29/98, 117/00 i 81/04).

Clanak 66.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst zakona o socijalnoj skrbi.

Clanak 67.

Ovaj Zakon stupa na snagu 1. listopada 2007. godine osim clanka 32. ovoga Zakona koji stupa na snagu osmoga dana od dana objave Zakona u „Narodnim novinama“.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Uskladivanje odredbe s odredbama Zakonom o strancima.

Uz članak 2.

U odredbi koja propisuje broj prava u sustavu socijalne skrbi, sada je umjesto sedamnaest propisano osam prava. Jednokratna pomoć, savjetovanje i pomaganje u prevladavanju posebnih teškoca postaju oblici pomoći na koje se ne primjenjuje dugotrajan upravni postupak, postiže se brzo i učinkovito postupanje u skladu sa svrhom ovih pomoći.

Uz članak 3.

Uskladivanje odredbe sa posljedicama brisanja dva prava, koja postaju oblici pomoći.

Uz članak 4.

U odredbi je uvedeno pravo na stalnu pomoć, kao izmijenjeno dosadašnje pravo na pomoć za uzdržavanje i pomoć za podmirenje troškova smještaja u učenickom domu te je uskladena numeracija podnaslova.

Uz članak 5.

Ovom odredbom se na primjereniji način regulira ostvarivanje prava na stalnu pomoć. U cilju pojednostavljenja postupka i objedinjavanja pomoći korisnicima dosadašnje pomoći za uzdržavanje, stalna pomoć se uvećava za iznos troškova smještaja u učenickom domu, ako je član obitelji korisnik usluga učenickog doma. Nadalje se propisuju uvjeti pod kojima se osobama koje nisu korisnici stalne pomoći priznaje stalna pomoć u visini troškova smještaja u učenickom domu.

Uz članak 6.

Uskladivanje odredbi sa posljedicom uvođenja prava na stalnu pomoć.

Uz članak 7.

Ovom odredbom uskladuje se numeracija podnaslova.

Uz članak 8.

Ovom odredbom uređeno je brisanje prava na jednokratnu pomoć, koja postaje oblik pomoći.

Uz članak 9.

Ovom odredbom uskladuje se numeracija podnaslova.

Uz članak 10.

U ovom članku ispravljena je pogreška u zakonskom tekstu.

Uz članak 11.

Ovom odredbom uskladuje se numeracija podnaslova.

Uz članak 12.

Ovom odredbom se propisuje novi oblik prava na pomoć i njegu u kući – patronaža, koji može ostvariti tjelesno ili mentalno oštećena osoba i psihicki bolesna odrasla osoba, pružanjem usluga psihosocijalne rehabilitacije u obitelji.

Uz članak 13.

Uskladivanje odredbe s odredbama Zakona o radu kojim je regulirano navedeno pravo.

Uz članak 14.

Ovom odredbom uskladuje se numeracija podnaslova.

Uz članak 15.

Uskladivanje odredbe sa posljedicama uvođenja prava na stalnu pomoć.

Uz članak 16.

Uskladivanje odredbe sa posljedicama brisanja odredbe članka 60.

Uz članak 17.

Pravo na osposobljavanje za samostalan život i rad sada je uređeno kao oblik skrbi izvan vlastite obitelji. Kako su uvjeti i način ostvarivanja toga prava i prava na naknadu do zaposlenja propisani pravilnikom, pravo na naknadu do zaposlenja je propisano ovom odredbom kao posebno pravo.

Uz članak 18.

Ovom odredbom su propisani uvjeti za ostvarivanje prava na naknadu do zaposlenja.

Uz članak 19.

Ovom odredbom uređeno je brisanje prava na osposobljavanje za samostalan život i rad, koje je sada oblik prava na skrb izvan vlastite obitelji.

Uz članak 20.

Ovom odredbom uskladuje se numeracija podnaslova.

Uz članak 21.

Ovom odredbom uvedeni su novi oblici skrbi izvan vlastite obitelji: povremeni boravak i pomoći pri uključivanju djeteta s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem u vrtić ili školu (integracija), a ove oblike skrbi pružaju domovi socijalne skrbi.

Radi pojednostavljenja postupka ostvarivanja, pravo na osposobljavanje za samostalan život postalo je oblik skrbi izvan vlastite obitelji kada postoji potreba smještaja korisnika radi osposobljavanja odnosno potreba plaćanja troškova prijevoza korisniku koji putuje radi osposobljavanja od svoje kuće. Pravo je regulirano pravilnikom a stupanjem na snagu ovih odredbi isti prestaje važiti.

Uz članak 22.

Ovom odredbom se kao oblik skrbi izvan vlastite obitelji uvodi povremeni boravak.

Uz članak 23.

Ovim se odredbama regulira mogućnost odobravanja pomoći za osobne potrebe sada i korisnicima privremenog smještaja, kao i odobravanja jednokratnog dodatka za osnovne pogrebne troškove za slučaj smrti korisnika stalnog smještaja, koji nema zakonskoga ili ugovornoga obveznika uzdržavanja.

Uz članak 24.

Ovom odredbom su pojašnjeni oblici skrbi izvan vlastite obitelji.

Uz članak 25.

Ovom odredbom uređeni su uvjeti i način ostvarivanja prava na skrb izvan vlastite obitelji u vidu pomoći pri uključivanju djeteta ili mlade punoljetne osobe s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem u programe redovnih predškolskih ili školskih ustanova.

Uz članak 26.

Ovom odredbom obuhvaćena je nova vrsta korisnika prava na skrb izvan vlastite obitelji – žrtve trgovanja ljudima.

Uz članak 27.

Ovim odredbama propisani su uvjeti i način ostvarivanja prava na skrb izvan vlastite obitelji za osobe kojima je potrebno osigurati smještaj ili novčanu pomoć za pokrice troškova prijevoza, radi osposobljavanja za samostalan rad ili osposobljavanja za samozbrinjavanje.

Uz članak 28.

Ovom odredbom osigurava se privremeni smještaj kao oblik skrbi izvan vlastite obitelji djeci i odraslim osobama žrtvama obiteljskog nasilja, te žrtvama trgovanja ljudima.

Uz članak 29.

Ovom odredbom se omogućuje skrb izvan vlastite obitelji u obliku smještaja iznimno na temelju ugovora o smještaju korisnicima iz članka 68. stavka 3. i 71. Zakona o socijalnoj skrbi, kada skrb nije moguće realizirati na drugaciji način.

Uz članak 30.

Ovom odredbom je korisnicima stalnog smještaja koji upišu studij kao redovni studenti, prestankom prava na stalni smještaj osigurana mjesečna financijska potpora do završetka redovnog studiranja, kao nastavak skrbi za korisnike.

Uz članak 31.

Ovom odredbom je propisana obveza centra za socijalnu skrb da kontinuirano brine za korisnika skrbi izvan vlastite obitelji i poduzima mjere za njegov povratak u vlastitu obitelj.

Uz članak 32.

Ovom odredbom je propisano pravo roditelja koji zbog dobi djeteta s težim oštećenjima nisu u mogućnosti organizirati skrb o djetetu niti ukoliko im se osigura rad s polovicom punog radnog vremena, ili više ne ispunjavaju uvjete za ostvarivanje tog prava.

Uvažavajući životne situacije kada roditelju, zbog težine oštećenja djeteta, nije dovoljno omogućiti ostvarivanje prava na rad s polovicom radnog vremena, ovom odredbom je propisano novo pravo na status roditelja njegovatelja djece s najtežim oštećenjima.

Zbog posebnosti navedenog prava, normiran je postupak njegove revizije.

Uz članak 33.

Ovom odredbom propisani su kao oblici pomoći jednokratna pomoć, savjetovanje i pomaganje u prevladavanju posebnih teškoća, radi pojednostavljenja postupka njihovog ostvarivanja i učinkovitosti, ovisno o procjeni opravdanosti davanja pomoći. Također se povećava iznos jednokratne pomoći koji centar za socijalnu skrb može odobriti bez prethodne suglasnosti ministarstva i preciznije normiraju ova dva oblika pomoći.

Uz članak 34.

Uskladjivanje norme sa posljedicama objedinjavanja prava na socijalnu skrb u osam prava.

Uz članak 35.

Ovom odredbom je nepotrebno bilo propisano posebno reguliranje zdravstvene zaštite u domovima socijalne skrbi, koja zaštita se ostvaruje prema odredbama Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

Uz članak 36.

Ovom odredbom se određuje rok u kojem su osnivači domova socijalne skrbi u mreži domova i djelatnosti socijalne skrbi, dužni podnijeti zahtjev za izdavanje rješenja za početak rada

Uz članak 37.

Ovom odredbom je reguliran prestanak rada doma socijalne skrbi.

Uz članak 38.

Ovom odredbom se određuje rok u kojem su pravne osobe iz članka 105. stavka 1. i 2. Zakona o socijalnoj skrbi u mreži domova i djelatnosti socijalne skrbi, dužne podnijeti zahtjev za izdavanje rješenja za početak obavljanja djelatnosti socijalne skrbi, te odredbe o prestanku obavljanje djelatnosti socijalne skrbi

Uz članak 39.

Ovom odredbom ispravlja se tiskarska pogreška te se propisuje da se udomiteljstvo kao oblik skrbi izvan vlastite obitelji, uređuje posebnim propisom.

Uz članak 40.

Ovom odredbom brisani su odredbe koje su regulirale udomiteljstvo, koje se uređuje posebnim zakonom.

Uz članak 41.

Ovom odredbom ispravlja se pogreška u numeraciji glave te se mijenja naziv glave.

Uz članak 42.

Ovom odredbom preciziraju se poslovi koje fizička osoba može obavljati kao profesionalnu djelatnost socijalne skrbi.

Uz članak 43.

Ovom odredbom bilo je potrebno detaljnije regulirati pružanje usluga skrbi izvan vlastite obitelji kao profesionalnu djelatnost fizičke osobe u obiteljskom domu, radi dosadašnje nejasnoće u primjeni odredbe članka 120.a Zakona o socijalnoj skrbi, koja je sada brisana. Također je bilo potrebno unijeti sve odredbe vezane uz udomiteljstvo, koje su se na odgovarajući način primjenjivale, a sada su brisane.

Uz članak 44.

Ovom odredbom uskladuje se numeracija podnaslova u glavi.

Uz članak 45.

Ovom odredbom uskladuje se vrsta profesionalne djelatnosti socijalne skrbi s ovim izmjenama.

Uz članak 46.

Ovom odredbom uskladuje se numeracija članka s ovim izmjenama.

Uz članak 47.

Ovom odredbom uskladuje se numeracija glave.

Uz članak 48.

Ovom odredbom je jasnije propisano u kojim slučajevima centar za socijalnu skrb, odnosno drugo nadležno tijelo, može zatražiti nalaz i mišljenje tijela vještacenja.

Uz članak 49.

Ovom odredbom uskladuje se numeracija glave.

Uz članak 50.

Ovom odredbom uskladuje se numeracija glave.

Uz članak 51.

Ovom odredbom dodana je nova glava kojom se propisuje osnivanje strukovnih komora u djelatnosti socijalne skrbi.

Uz članke 52. do 54.

Ovim odredbama uskladuju se numeracija glava.

Uz članke 55. i 56.

Ovim odredbama uskladuje se izmijenjeni naziv pomoci.

Uz članak 57.

Ovom odredbom uskladuje se numeracija glave.

Uz članke 58. i 59.

Ovim odredbama brišu se kaznene odredbe koje se odnose na udomiteljsku obitelj jer se isto uređuje posebnim zakonom.

Uz članak 60.

Uskladuje se numeracija glava.

Uz članak 61.

Određuje se rok za donošenje pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije fizičkih osoba kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja.

Uz članke 62. do 66.

Navedeni članci sadrže prijelazne i završne odredbe.

Uz članak 67.

Određuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

Odredbe važećega Zakona koje se mijenjaju ili dopunjuju

Članak 12.

Prema ovom Zakonu i na temelju njega donesenim propisima samac ili obitelj imaju pravo na: savjetovanje, pomaganje u prevladavanju posebnih teškoca, pomoc za uzdržavanje, pomoc za podmirenje troškova stanovanja, jednokratnu pomoc, doplatak za pomoc i njegu, pomoc i njegu u kuci, osobnu invalidninu, osposobljavanje za samostalan život i rad, skrb izvan vlastite obitelji i druge pomoci.

1. Savjetovanje

Članak 13.

(1) Savjetovanje je sustavna i programirana pomoc kojoj je svrha uspješnije prevladavanje nedaca i teškoca, stvaranje uvjeta za ocuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornog odnosa pojedinca prema samom sebi, obitelji i društvu.

(2) Ostvarivanje prava na savjetovanje za korisnika je besplatno.

2. Pomaganje u prevladavanju posebnih teškoca

Članak 14.

(1) Pomaganje u prevladavanju posebnih teškoca pruža se samcu ili obitelji radi svladavanja nedaca i teškoca u svezi s bolešću, starošću, smrću člana obitelji ili duljeg lijecenja te u drugim nepovoljnim okolnostima ili kriznim stanjima.

(2) Pomaganje iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na vodenje kucanstva, raspolaganje novcem, nabavu odjece, uključivanje u javne kuhinje, klubove, pronalaženje posla, rješavanje problema stanovanja i drugo.

(3) Pomaganje iz stavka 1. ovoga članka uključuje pravnu i drugu pomoc u svezi sa sklapanjem, odnosno raskidom ugovora o doživotnom uzdržavanju i drugim pravnim poslovima kojima se pojedincu i obitelji osigurava zadovoljavanje životnih potreba.

(4) Pomaganje u prevladavanju posebnih teškoca u pravilu se pruža u korisnikovu domu.

(5) Radi prevladavanja komunikacijskih i mobilnih poteškoca, gluhe i gluhoslijepe osobe imaju, u svezi sa sklapanjem pravnih poslova i u postupcima ostvarivanja prava iz socijalne skrbi, pravo na stručnog prevoditelja.

(6) Pomaganje u prevladavanju posebnih teškoca za korisnika je besplatno.

3. Pomoc za uzdržavanje

Clanak 15.

(1) Pravo na pomoc za uzdržavanje može ostvariti samac ili obitelj koji nemaju sredstava za uzdržavanje u visini utvrdenoj u clanku 16. ovoga Zakona, a nisu ih u mogucnosti ostvariti svojim radom ili prihodima od imovine ili na drugi nacin.

(2) Pomoc za uzdržavanje ostvaruje se u novcu ili u naravi.

Clanak 16.

(1) Osnovicu na temelju koje se utvrđuje visina pomoci za uzdržavanje određuje Vlada Republike Hrvatske.

(2) Visina pomoci za uzdržavanje utvrđuje se u postotku od osnovice iz stavka 1. ovoga clanka i iznosi za:

1. samca 100% osnovice,

2. obitelj za:

- odraslu osobu 80% osnovice,

- dijete do 7 godina 80% osnovice,

- dijete od 7 do 15 godina 90% osnovice,

- dijete od 15 do 18 godina, odnosno do završetka redovnog školovanja 100% osnovice.

(3) Iznosi utvrđeni prema stavku 2. ovoga clanka povećavaju se ako je korisnik:

- potpuno radno nesposobna odrasla osoba koja živi sama za 50% osnovice,

- potpuno radno nesposobna odrasla osoba koja živi u obitelji za 30% osnovice,

- trudnica nakon 12 tjedana trudnoce i roditelja do 2 mjeseca nakon poroda za 50% osnovice,

- dijete samohranog roditelja za 25% osnovice.

(4) Visina pomoci za uzdržavanje za korisnika koji ostvaruje doplatka za djecu može iznositi uracunavajući i iznos toga doplatka u postotku od osnovice iz stavka 1. ovoga clanka najviše za:

- obitelj do šest clanova 800% osnovice,

- obitelj od sedam do devet clanova 1000% osnovice,

- obitelj od deset i više clanova 1200% osnovice.

(5) Kao iznos doplatka za djecu iz stavka 4. ovoga clanka uzima se mjesečni iznos doplatka koji je korisniku isplacen za mjesec koji prethodi mjesecu za koji se utvrđuje visina pomoci za uzdržavanje.

(6) Iznosi utvrđeni prema stavku 4. ovoga clanka povećavaju se za iznose za koje je uvećan doplatka za djecu u postocima utvrđenim propisima o doplatku za djecu i za sveukupan iznos doplatka utvrđenog za djecu s težim oštećenjima zdravlja.

Clanak 18.

Visina pomoci za uzdržavanje utvrđuje se kao razlika između iznosa sredstava za uzdržavanje utvrđenih prema članku 16. ovoga Zakona i iznosa prosječnoga mjesečnoga prihoda samca ili obitelji ostvarenog u tri mjeseca koja prethode mjesecu u kojem je podnesen zahtjev za ostvarivanje pomoci za uzdržavanje, odnosno pokrenut postupak po službenoj dužnosti.

Clanak 19.

Ako samac ili obitelj u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke o ostvarivanju prava na pomoc za uzdržavanje ostvaruje drugaciji ukupni mjesečni prihod zbog zaposlenja ili stjecanja prihoda na drugi način, odnosno prestanka zaposlenja ili gubitka prihoda stečenog na drugi način, visina pomoci za uzdržavanje utvrđuje se kao razlika između sredstava za uzdržavanje utvrđenih prema članku 16. ovoga Zakona i prihoda ostvarenog u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke.

Clanak 21.

Pravo na pomoc za uzdržavanje nema samac niti član obitelji koji:

- može sam sebe uzdržavati,
- ne želi tražiti uzdržavanje od osobe koja ga je dužna uzdržavati na temelju propisa o obiteljskim odnosima, osim ako centar za socijalnu skrb utvrdi da zakonski obveznik uzdržavanja nije u mogućnosti davati uzdržavanje,
- ne želi ostvariti uzdržavanje na temelju sklopljenog ugovora o doživotnom uzdržavanju, a nije pokrenuo postupak za raskid tog ugovora,
- može osigurati uzdržavanje po drugoj osnovi,
- ima u vlasništvu registrirano osobno vozilo, osim ako centar za socijalnu skrb utvrdi da se vozilo koristi za potrebe prijevoza člana obitelji-korisnika prava na doplatak za pomoć i njegu ili osobne invalidnine propisane ovim Zakonom, većeg broja djece, starije teško pokretne osobe ili za zadovoljenje neke druge osnovne životne potrebe,
- ima u vlasništvu ili suvlasništvu stan, kucu ili drugi objekt koji ne služi njemu ili članu obitelji za podmirenje osnovnih stambenih potreba.

Clanak 26.

Samac ili obitelj koji su ostvarili sredstva prodajom imovine ili su darovali svoju imovinu nemaju pravo na pomoc za uzdržavanje za razdoblje za koje iznos pomoći odgovara visini osnovice za plaćanje poreza na promet nekretnina.

Clanak 27.

- (1) Pomoc za uzdržavanje iz clanka 15. ovoga Zakona može se odobriti i u obliku zajma.
- (2) Pomoc za uzdržavanje u obliku zajma može se odobriti samcu ili obitelji koji ima u vlasništvu nekretnine i drugu imovinu ili pravo, ali ih ne može trenutacno prodati ili na drugi nacin od toga ostvariti prihod ili drugu korist ili nije u mogucnosti ostvariti kakvu tražbinu ili je zbog izvanrednih okolnosti ostao bez svojih redovitih prihoda.
- (3) Uvjete i nacin za ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga clanka propisat ce ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Clanak 28.

Pomoc za uzdržavanje može se odobriti u cijelosti ili djelomicno kao pomoc u naravi kad centar za socijalnu skrb utvrdi da je to povoljnije za korisnika ili da se pomoc u novcu ne koristi ili postoji velika vjerojatnost da se neće koristiti za podmirenje osnovnih životnih potreba.

Clanak 29.

Pomoc za uzdržavanje isplacuje se mjesečno, a pravo se ostvaruje od dana podnošenja zahtjeva, odnosno pokretanja postupka po službenoj dužnosti.

Clanak 30.

Korisnik koji prima pomoc za uzdržavanje dužan je davati točne podatke o svim svojim redovitim i drugim prihodima, nekretninama ili drugoj imovini, te mora omogućiti centru za socijalnu skrb uvid u svoje prihode i imovno stanje.

Clanak 31.

(1) Samac ili odrasla osoba koja predstavlja obitelj, a ostvaruje pomoc za uzdržavanje dužan je u roku od osam dana prijaviti centru za socijalnu skrb svaku promjenu koja utjece na ostvarivanje ili na visinu pomoci za uzdržavanje, a korisnik pomoci za uzdržavanje koji ostvaruje prihod dužan je svaki mjesec dostaviti dokaze o visini ostvarenog prihoda, a za nezaposlene radno sposobne korisnike centar za socijalnu skrb ce po službenoj dužnosti svaki mjesec pribaviti od nadležne službe za zapošljavanje skupno uvjerenje o njihovoj urednoj prijavi.

(2) Centar za socijalnu skrb donijet ce, na osnovi prijave korisnika pomoci za uzdržavanje ili na osnovi podataka prikupljenih po službenoj dužnosti, novu odluku ako to zahtijevaju promijenjene okolnosti o kojima ovisi ostvarivanje i visina pomoci za uzdržavanje.

(3) Ako je utvrđena nova osnovica iz clanka 16. ovoga Zakona o promjeni iznosa pomoci, korisnik se izvješćuje putem isplatnice, a rješenjem ako korisnik to traži.

Clanak 32.

(1) Pravo na pomoc za uzdržavanje miruje za vrijeme dok se samac ili član obitelji nalazi na vojnoj obvezi, na bolničkom liječenju, u pritvoru, na izdržavanju kazne zatvora, privremenom smještaju u domu socijalne skrbi ili udomiteljskoj obitelji, te boravku u inozemstvu, u neprekidnom trajanju do 2 mjeseca.

(2) Pravo na pomoc za uzdržavanje prestaje samcu ili članu obitelji ako je na bolničkom liječenju, izdržavanju kazne zatvora, u inozemstvu, dulje od roka utvrdenog u stavku 1. ovoga clanka, ako svakog mjeseca više od 15 dana boravi u inozemstvu, kao i korisniku koji je na stalnom ili tjednom smještaju u udomiteljskoj obitelji ili u domu socijalne skrbi, ili mu je u svezi sa školovanjem u cijelosti osigurano besplatno stanovanje i prehrana.

Clanak 33.

Centar za socijalnu skrb donijet ce rješenje kojim se ukida pravo na pomoc za uzdržavanje samcu ili obitelji ako procjenom materijalnih i drugih socijalnih prilika ocijeni da su te prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati sredstvima predvidenim u clanku 16. ovoga Zakona.

4. Pomoc za podmirenje troškova stanovanja

Clanak 35.

Pomoc za podmirenje troškova stanovanja može se odobriti samcu ili obitelji, ako mjesečni prihod samca ili obitelji u posljednja tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnesen zahtjev, odnosno pokrenut postupak po službenoj dužnosti, ne prelazi visinu sredstava za uzdržavanje utvrdenih prema clanku 16. stavku 2. i 3. ovoga Zakona.

Clanak 38.

(1) Pomoc za podmirenje troškova stanovanja odobrava se, mjesečno, do iznosa polovice sredstava potrebnih za uzdržavanje samca ili obitelji utvrdenih prema clanku 16. stavku 2. i 3. ovoga Zakona.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga clanka može se odobriti i do iznosa sredstava iz clanka 16. ovoga Zakona ako se po ocjeni centra za socijalnu skrb samo na taj nacin može izbjeći odvajanje djece od roditelja.

(3) Pomoc za podmirenje troškova stanovanja može se odobriti u novcu izravno korisniku ili na nacin da nadležno tijelo djelomicno ili u cijelosti plati racun izravno ovlaštenoj pravnoj ili fizickoj osobi koja je izvršila uslugu.

(4) Samcu ili obitelji koja se grije na drva može se, jednom godišnje, osigurati 3 ml drva ili se može odobriti novčani iznos za podmirenje tog troška u visini koju odlukom odredi nadležna jedinica podrucne (regionalne) samouprave.

(5) Odluku iz stavka 4. ovoga clanka nadležna jedinica podrucne (regionalne) samouprave donijet ce najkasnije do 30. rujna za tekucu godinu.

(6) Radi osiguravanja sredstava za odobrenje pomoci iz stavka 1. ovoga clanka jedinica lokalne samouprave podnosi zahtjev nadležnoj jedinici podrucne (regionalne) samouprave najkasnije do prosinca tekuce godine.

5. Jednokratna pomoc

Clanak 40.

(1) Jednokratna pomoc može se odobriti samcu ili obitelji koji, zbog trenutacnih okolnosti (npr. rodenja djeteta, školovanja djeteta, bolesti ili smrti clana obitelji, elementarnih nepogoda ili slicno), prema ocjeni centra za socijalnu skrb, nisu u mogucnosti djelomicno ili u cijelosti zadovoljiti osnovne životne potrebe.

(2) Korisniku pomoci za uzdržavanje i korisniku skrbi izvan vlastite obitelji koji je smješten u udomiteljsku obitelj, a polaznik je osnovne ili srednje škole, koji žive u socijalno ugroženim obiteljima, a koji iz bilo kojih razloga nisu korisnici pomoci za uzdržavanje, može se jednom godišnje odobriti jednokratna pomoc za nabavku obveznih školskih udžbenika za ucenika osnovne i srednje škole, ako se to pravo ne ostvaruje po drugoj osnovi

Clanak 41.

(1) Jednokratna pomoc odobrava se u novcu ili u naravi.

(2) Jednokratna pomoc odobrava se u naravi u slucaju iz clanka 28. ovoga Zakona.

Clanak 42.

(1) Jednokratna pomoc može se odobriti do iznosa koji podmiruje potrebu.

(2) Ako za podmirenje potrebe iz stavka 1. ovoga clanka treba osigurati iznos veci od trostrukog iznosa osnovice iz clanka 16. stavka 1. ovoga Zakona, centar za socijalnu skrb dužan je pribaviti prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(3) Centar za socijalnu skrb dužan je uz zahtjev za davanje prethodne suglasnosti iz stavka 2. ovoga clanka priložiti socijalno-anamnestičke podatke o samcu ili obitelji ciji se zahtjev rješava te ocjenu opravdanosti zadovoljenja potrebe radi koje se podnosi zahtjev.

(4) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi dužno je odluciti po zahtjevu za davanje prethodne suglasnosti u roku od 20 dana od dana primitka zahtjeva iz stavka 3. ovoga clanka.

6. Doplatak za pomoc i njegu

Clanak 46.

(1) Prijeka potreba stalne pomoci i njege druge osobe u punom opsegu postoji kada osoba zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju ne može sama udovoljiti osnovnim životnim zahtjevima jer se ne može, ni uz pomoc ortopedskih pomagala samostalno kretati u stanu i

izvan stana, uzimati hranu, oblaciti se i svlaciti, održavati osobnu higijenu, kao ni obavljati druge osnovne fiziološke potrebe.

(2) Prijeka potreba stalne pomoci i njege druge osobe u smanjenom opsegu postoji kada osoba zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju ne može potpuno udovoljiti osnovnim životnim zahtjevima, jer se ne može samostalno kretati izvan stana radi nabave osnovnih životnih potrepština i korištenja zdravstvene zaštite.

(3) Prijeka potreba privremene pomoci i njege u punom ili smanjenom opsegu postoji i kada osoba zbog privremenih promjena u zdravstvenom stanju ili tjelesnog oštećenja ne može udovoljiti osnovnim životnim zahtjevima iz stavka 1. ili 2. ovoga clanka.

7. Pomoc i njega u kuci

Clanak 53.

(1) Pravo na pomoc i njegu u kuci nema dijete ciji roditelj koristi pravo na skraceno radno vrijeme za njegu tog djeteta, a dijete koristi poludnevni smještaj u predškolskoj, školskoj ili zdravstvenoj ustanovi ili domu socijalne skrbi.

(2) Pravo na pomoc i njegu u kuci nema dijete ciji roditelj koristi porodni dopust ili dopust do sedme godine života djeteta radi njege teže tjelesno ili mentalno oštećenog djeteta.

8. Osobna invalidnina

Clanak 56.

(1) Osobna invalidnina iznosi mjesečno 250% osnovice iz clanka 16. stavka 1. ovoga Zakona za osobu koja nema vlastitog prihoda.

(2) Ako korisnik ostvaruje prihod po bilo kojoj osnovi, osobna invalidnina utvrđuje se kao razlika između iznosa iz stavka 1. ovoga clanka i prosječnog prihoda ostvarenog u prethodna tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva.

(3) U prihod iz stavka 2. ovoga clanka ne uracunava se pomoc za uzdržavanje ostvarena na temelju ovoga Zakona kao ni iznos koji osoba ostvaruje na temelju propisa o obiteljskim odnosima od zakonskog obveznika uzdržavanja (alimentacija) i obiteljska mirovina.

9. Osposobljavanje za samostalan život i rad

Clanak 60.

Pravo na osposobljavanje za samostalan život i rad ima tjelesno ili mentalno oštećena ili psihicki bolesna osoba pod uvjetima i na način određen propisom ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

10. Skrb izvan vlastite obitelji

Clanak 61.

Skrb izvan vlastite obitelji obuhvata sve oblike smještaja ili boravka u udomiteljskoj obitelji, u domovima socijalne skrbi, kao i one oblike smještaja ili boravka koje pruža vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaca i strana pravna i fizicka osoba, kojima se korisniku osigurava stanovanje, prehrana, cuvanje, briga o zdravlju, odgoj i obrazovanje, psihosocijalna rehabilitacija, njega i druge potrebe.

Clanak 62.

Socijalna skrb izvan vlastite obitelji ostvaruje se kao:

- stalan smještaj,
- tjedni smještaj,
- privremeni smještaj,
- cjelodnevni boravak i
- poludnevni boravak i
- organizirano stanovanje.

Clanak 65.

(1) U sklopu cjelodnevnog boravka osigurava se zadovoljavanje životnih potreba: boravak i prehrana, održavanje osobne higijene, briga o zdravlju, cuvanje, odgoj i obrazovanje, njega, radne aktivnosti, psihosocijalna rehabilitacija, korištenje slobodnog vremena, organiziranje prijevoza i druge potrebe.

(2) U sklopu poludnevnog boravka osiguravaju se usluge iz stavka 1. ovoga clanka.

Clanak 68.

(1) Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se djeci bez roditelja, djeci koju roditelji zanemaruju ili zlorabe svoje roditeljske dužnosti, te djeci i mladim punoljetnicima s poremećajima u ponašanju.

(2) Ako to interesi djeteta zahtijevaju, skrb izvan vlastite obitelji osigurava se djetetu ciji roditelji zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaca nisu u mogućnosti privremeno brinuti o djetetu.

(3) Skrb izvan vlastite obitelji osigurava se djeci i odraslim osobama – žrtvama obiteljskog nasilja.

Clanak 74.

(1) Djetetu koje se zatekne u skitnji bez nadzora roditelja ili drugih odraslih osoba, kao i odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili stalnog boravišta, a nije u stanju

brinuti se o sebi ili ga je zatekla druga nedaca, osigurava se privremena skrb izvan vlastite obitelji dok se ne ostvari povratak u vlastitu ili udomiteljsku obitelj, dom socijalne skrbi ili se njegov smještaj osigura na drugi način.

(2) Privremeni smještaj pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka može se osigurati i stranom državljaninu, kao i osobi bez državljanstva, koja nema prebivalište u Republici Hrvatskoj.

Članak 75.

(1) Korisnici iz članka 68. do 74. ovoga Zakona ostvaruju skrb izvan vlastite obitelji na temelju rješenja centra za socijalnu skrb, osim u hitnim slučajevima.

(2) Ako je korisnik iz stavka 1. ovoga članka smješten zbog hitnosti, centar za socijalnu skrb dužan je donijeti rješenje o smještaju u roku 8 dana.

(3) Odrasla osoba iz članka 70. i 72. ovoga Zakona ostvaruje smještaj u dom čiji osnivač nije Republika Hrvatska na temelju ugovora o smještaju.

(4) Ako se osobi iz članka 68. do 74. ovoga Zakona ne može osigurati skrb izvan vlastite obitelji u domu socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska odnosno jedinica područne (regionalne) samouprave, centar za socijalnu skrb može je smjestiti u dom socijalne skrbi čiji osnivač nije Republika Hrvatska, odnosno jedinica područne (regionalne) samouprave, kao i kod pravne ili fizičke osobe koja pruža skrb izvan vlastite obitelji, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom

Članak 77.

Centar za socijalnu skrb dužan je pratiti prilike u kojima živi korisnik smješten izvan vlastite obitelji i u tu svrhu ga je dužan obići najmanje jedanput u šest mjeseci.

II. Druge pomoći

Članak 78.

Centar za socijalnu skrb može odobriti: pomoć u prehrani, pomoć za djecu i obuču, pomoć za osobne potrebe korisnika stalnog smještaja, podmirenje pogrebnih troškova, podmirenje troškova smještaja u učenicki dom, a pod uvjetom i na način ureden propisom ministra nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Članak 93.

(1) Dom socijalne skrbi je javna ustanova, a osniva se za obavljanje skrbi izvan vlastite obitelji, i to kao:

a) dom za djecu (za djecu bez roditelja ili koju roditelji zanemaruju ili zlorabe svoje roditeljske dužnosti, ili je to iz drugih razloga u djetetovu interesu, za djecu s poremećajima u

ponašanju, tjelesno, mentalno ili višestruko oštećenu ili psihicki bolesnu djecu, te djecu ovisnike o drogama ili drugim opojnim sredstvima),

b) dom za odrasle osobe (za tjelesno, mentalno ili višestruko oštećene ili psihicki bolesne odrasle osobe, ovisnike o alkoholu, drogama ili drugim opojnim sredstvima, te starije i nemoćne osobe),

c) dom za djecu i odrasle – žrtve obiteljskog nasilja.

(2) Vrstu doma za djecu i doma za odrasle osobe, njihovu djelatnost, kao i uvjete glede prostora, opreme, stručnih i drugih djelatnika doma propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(3) Način i opseg zdravstvene zaštite koja se provodi u domovima socijalne skrbi, uvjete glede prostora, opreme i stručnih djelatnika u tim domovima, te troškove provedbe zdravstvene zaštite propisat će ministar nadležan za poslove socijalne skrbi uz suglasnost ministra nadležnog za zdravstvo.

Članak 97.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi na zahtjev osnivača doma socijalne skrbi rješenjem utvrđuje da je odluka o osnivanju doma socijalne skrbi u skladu sa Zakonom o ustanovama i ovim Zakonom.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi na zahtjev doma socijalne skrbi iz članka 93. ovoga Zakona, osim doma za odrasle osobe (starije i nemoćne osobe), a jedinica područne (regionalne) samouprave na zahtjev doma za odrasle osobe (starije i nemoćne osobe), rješenjem utvrđuju da su ispunjeni uvjeti glede prostora, opreme, stručnih i drugih radnika, zdravstveni i ekološki uvjeti, te da su opći akti doma u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisima.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka donosi se na temelju nalaza povjerenstva kojeg u tu svrhu za dom iz članka 93. ovoga Zakona osim doma za odrasle osobe (starije i nemoćne osobe), imenuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, a za dom za odrasle osobe (starije i nemoćne osobe) nadležna jedinica područne (regionalne) samouprave.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. i 2. ovoga članka kojeg donosi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi nije dopuštena žalba, ali se može voditi upravni spor.

(5) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka kojeg donosi jedinica područne (regionalne) samouprave, može se izjaviti žalba ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi.

(6) Dom socijalne skrbi može početi radom po pribavljenom konačnom rješenju iz stavka 1. i 2. ovoga članka i nakon upisa u upisnik ustanova socijalne skrbi

Članak 105.

(1) Vjerska zajednica i udruga ciji je cilj zbrinjavanje socijalno ugroženih osoba može pružati skrb izvan vlastite obitelji iz članka 62. ovoga Zakona, bez osnivanja doma, za korisnike iz članka 68., 69., 70., 71., 72. i 74. ovoga Zakona, kao i usluge pod uvjetima i na način ureden ovim Zakonom.

(2) Jedinica lokalne samouprave, trgovačko društvo, ili druga domaća i strana pravna osoba može pružati skrb izvan vlastite obitelji za najviše 20 korisnika iz stavka 1. ovoga članka, bez osnivanja doma, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

(3) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi propisat će uvjete glede prostora, opreme, stručnih i drugih radnika, te način pružanja skrbi izvan vlastite obitelji za pravne osobe iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Za pružanje skrbi izvan vlastite obitelji za korisnike iz članka 68., 69., 70., 71. i 74. ovoga Zakona odobrenje daje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi, a za pružanje skrbi izvan vlastite obitelji za korisnike iz članka 72. ovoga Zakona odobrenje daje ured državne uprave u županiji nadležan za poslove socijalne skrbi, uz prethodno mišljenje Zavoda.

(5) Osobe iz stavka 1. i 2. ovoga članka mogu započeti radom kada im nadležno tijelo iz stavka 4. ovoga članka rješenjem utvrdi da su ispunjeni propisani uvjeti glede prostora, opreme, stručnih i drugih radnika.

(6) Ako vjerska zajednica, udruga ili druga pravna ili fizička osoba pruža skrb izvan vlastite obitelji odraslim osobama, izvan mreže iz članka 94. ovoga Zakona, nije dužna zatražiti odobrenje iz stavka 4. ovoga članka, već rješenje o ispunjavanju uvjeta glede prostora, opreme, stručnih i drugih radnika.

V. UDOMITELJSKA OBITELJ

Članak 114.

(1) Udomiteljska obitelj može biti obitelj koja ima stambene, socijalne i druge uvjete koji omogućuju smještenoj osobi primjereno stanovanje, pravilnu ishranu, učenje, odmor, zadovoljavanje drugih potreba i interesa i humano se odnosi prema korisniku.

(2) U jednoj udomiteljskoj obitelji može biti smješteno najviše pet osoba, uključujući i osobe smještene po drugoj osnovi.

(3) Ako udomitelj živi sam, može skrbiti, u pravilu, samo o jednom djetetu ili osobi iz članka 70. ovoga Zakona ili o najviše tri odrasle ili starije osobe.

(4) Uvjete iz stavka 1. ovoga članka i postupak za odobravanje, obnavljanje i gubitak dozvole za obavljanje udomiteljstva propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(5) Centar za socijalnu skrb prema mjestu prebivališta udomitelja ocjenjuje propisane uvjete iz stavka 1. i 4. ovoga članka i izdaje dozvolu za obavljanje udomiteljstva koja se obnavlja svake dvije godine, te odlučuje o gubitku dozvole za obavljanje udomiteljstva.

(6) Udomiteljska obitelj koja skrbi o djetetu oboljelom od AIDS-a može pružati usluge skrbi izvan vlastite obitelji kao profesionalnu djelatnost, sukladno odredbi članka 120.a ovoga Zakona.

Članak 114.a

(1) Za obitelj koja ispunjava uvjete iz članka 114. ovoga Zakona prije prijema na smještaj prvog korisnika, a potom najmanje jednom godišnje, obavezan je tecaj koji organizira Zavod.

(2) Tecaj iz stavka 1. ovoga članka obavezan je i za stručnog radnika koji u centru za socijalnu skrb radi na poslovima udomiteljstva.

Članak 115.

(1) Član udomiteljske obitelji koji preuzima brigu o smještenoj osobi (u daljnjem tekstu: udomitelj) mora biti hrvatski državljanin, psihicki i tjelesno zdrav i imati sposobnosti potrebne za zaštitu, cuvanje, njegu, odgoj i zadovoljavanje drugih potreba smještene osobe.

(2) Iznimno udomitelj može biti i strani državljanin ako je to od osobite koristi za smještenu osobu uz prethodno odobrenje ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(3) Centar za socijalnu skrb dužan je putem seminara ili pojedinacnim radom upoznati udomitelja sa svojevrsnim potrebama i osobinama smještene osobe te davati stručne upute kako skrbiti o smještenoj osobi.

Članak 116.

Udomiteljska obitelj ne može biti obitelj:

- u kojoj je udomitelju ili drugom članu oduzeto pravo na roditeljsku skrb,
- u kojoj su poremećeni obiteljski odnosi,
- u kojoj je udomitelj ili drugi član obitelji osoba društveno neprihvatljivog ponašanja,
- u kojoj bi zbog mentalnog oštećenja ili bolesti udomitelja ili kojeg člana obitelji bilo ugroženo zdravlje ili drugi interesi smještene osobe.

Članak 117.

(1) Osoba se smješta u udomiteljsku obitelj na području centra za socijalnu skrb koji odlučuje o smještaju.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je to od osobite dobrobiti za osobu, udomiteljska obitelj može biti i na području drugog centra za socijalnu skrb.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka centar za socijalnu skrb koji odlučuje o smještaju dužan je surađivati s centrom za socijalnu skrb na čijem području udomiteljska obitelj ima prebivalište.

(4) Ako se osoba smješta u udomiteljsku obitelj izvan njegova područja prebivališta, odluka o smještaju, prestanku smještaja i o poduzimanju drugih mjera dostavit će se centru za socijalnu skrb na čijem je području udomiteljska obitelj.

Članak 118.

(1) Centar za socijalnu skrb sklapa ugovor s udomiteljem koji prestaje donošenjem odluke o prestanku smještaja.

(2) Ugovorom iz stavka 1. ovoga članka pobliže će se utvrditi međusobni odnosi između centra za socijalnu skrb i udomitelja prema smještenoj osobi.

(3) Centar za socijalnu skrb, na čijem je području udomiteljska obitelj, prati prilike u kojima smještena osoba živi.

(4) Udomitelj je dužan u izvršavanju svojih obveza postupati po uputama centra za socijalnu skrb, te redovito, najmanje dva puta godišnje, izvještavati centar za socijalnu skrb o svim bitnim životnim okolnostima korisnika prema obrascu kojeg izrađuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

Članak 119.

(1) Udomitelj ima pravo na mjesečnu naknadu.

(2) Visinu naknade iz stavka 1. ovoga članka s obzirom na dob i potrebe korisnika odlukom utvrđuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(3) Naknada iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se placom niti drugim prihodom koji podliježe plaćanju poreza.

Članak 120.

Centar za socijalnu skrb koji je odlučio o smještaju maloljetne osobe u udomiteljsku obitelj dužan je brinuti se da se ostvare uvjeti za što brži povratak maloljetne osobe u vlastitu obitelj ili za njezino posvojenje ako je to u najboljem interesu djeteta.

Članak 120.a

(1) Obiteljski dom pruža skrb izvan vlastite obitelji za najmanje šest, a najviše 20 korisnika.

(2) Odobrenje za pružanje usluga obiteljskog doma izdaje se jednom punoljetnom članu – predstavniku obiteljskog doma, koji može zaposliti radnike ovisno o broju smještenih osoba u

skladu s propisanim uvjetima.

(3) Predstavnik obiteljskog doma koji pruža skrb odraslim ili starijim osobama mora imati najmanje srednju stručnu spremu, a poslove obiteljskog doma obavljat će kao profesionalnu djelatnost.

(4) Predstavnik obiteljskog doma koji pruža skrb djeci ili osobama iz članka 70. ovoga Zakona mora imati najmanje srednju stručnu spremu medicinskog ili društvenog usmjerenja.

(5) Na obiteljski dom i predstavnika obiteljskog doma primjenjuju se odredbe članka 115. i 116. ovoga Zakona.

(6) Članovi obitelji mogu obavljati usluge obiteljskog doma i bez zasnivanja radnog odnosa, ako ispunjavaju uvjete propisane stavkom 7. ovoga članka.

(7) Način pružanja usluga obiteljskog doma te uvjete u pogledu prostora, opreme i potrebnog broja i vrste radnika koji osim predstavnika obiteljskog doma mora imati obiteljski dom, propisuje nadležan ministar za socijalnu skrb.

(8) Odredbe članka 104., 105., 114.a, 118. stavka 4., članka 124., 125., 128., 129. točke 1. i 2., članka 130. stavka 1., članka 131., 134., 135. ovoga Zakona na odgovarajući način se primjenjuju i na pružanje usluga obiteljskog doma.«

VI. SAMOSTALNO OBAVLJANJE SOCIJALNE SKRBI KAO PROFESIONALNE DJELATNOSTI

Članak 121.

Samostalno obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti obuhvaća poslove savjetovaništva.

Članak 122.

(1) Poslove iz članka 121. ovoga Zakona može obavljati fizička osoba ako:

- ima odgovarajuću stručnu spremu,
- ima poslovnu sposobnost,
- ima zdravstvenu sposobnost za obavljanje djelatnosti,
- nije u radnom odnosu,
- raspolaže odgovarajućim prostorom i opremom.

(2) Poslove iz članka 121. ovoga Zakona ne može obavljati osoba protiv koje se vodi istražni ili kazneni postupak ili je pravomoćno osuđena za kazneno djelo protiv života i tijela, protiv slobode i prava čovjeka i građanina, protiv dostojanstva osobe i morala, protiv braka, obitelji i mladeži, protiv imovine te kazneno djelo protiv Republike Hrvatske.

Članak 123.

(1) Zahtjev za obavljanje poslova socijalne skrbi iz clanka 121. ovoga Zakona podnosi se ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi, koje rješenjem izdaje odobrenje za pocetak rada, nakon što utvrdi da su ispunjeni uvjeti za rad propisani ovim Zakonom i provedbenim propisima.

(2) U slucaju proširenja djelokruga rada primjenjuje se stavak 1. ovoga clanka.

VII. NADLEŽNOST I POSTUPAK

Clanak 147.

(1) Ako je u postupku ostvarivanja prava iz socijalne skrbi ili drugih prava po posebnim propisima potrebno ocijeniti radnu sposobnost, odnosno postojanje trajnih ili privremenih promjena u zdravstvenom stanju te vrstu i stupanj tjelesnog i mentalnog oštećenja centar za socijalnu skrb odnosno druga nadležna služba, zatražit ce nalaz i mišljenje tijela vještacenja.

(2) Ako se žalbom pobija prvostupanjsko rješenje o ostvarivanju prava iz socijalne skrbi, odnosno drugih prava po posebnim propisima, a u svezi s nalazom i mišljenjem tijela vještacenja u prvom stupnju, ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi odnosno drugo nadležno tijelo drugog stupnja po posebnim propisima dužno je prije donošenja rješenja o žalbi pribaviti nalaz i mišljenje tijela vještacenja u drugom stupnju.

(3) Tijelo vještacenja iz stavka 1. i 2. ovoga clanka osniva ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(4) Sastav i nacin rada tijela vještacenja iz stavka 3. ovoga clanka, sadržaj potrebne medicinske dokumentacije, sadržaj nalaza i mišljenja i obrasce za postupanje tijela vještacenja propisat ce ministar nadležan za poslove socijalne skrbi uz suglasnost ministra zdravstva.

(5) Ako su radnu sposobnost, odnosno postojanje trajnih ili privremenih promjena u zdravstvenom stanju te vrstu i stupanj tjelesnog i mentalnog oštećenja prethodno utvrdila tijela vještacenja zdravstva, mirovinskog i invalidskog osiguranja, obrazovanja, odnosno druga nadležna tijela vještacenja prema posebnim propisima, riješit ce se na temelju nalaza i mišljenja tih tijela.

VI. STRUCNI RADNICI

VII. DRŽAVNA NAGRADA ZA SOCIJALNI I HUMANITARNI RAD

IX. NADZOR

X. TROŠKOVI SMJEŠTAJA IZVAN VLASTITE OBITELJI

XI. NAKNADA ŠTETE

Clanak 197.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi ima pravo na povrat iznosa isplacenih na ime pomoci za uzdržavanje i stalnog smještaja, ako korisnik otudi svoju imovinu.

(2) Za slučaj smrti korisnika pomoci za uzdržavanje ili stalnog smještaja kojem su u cijelosti ili dijelom isplacivani iznosi iz sredstava državnog proračuna, ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi ima pravo na povrat tih iznosa od njegovih nasljednika koji su bili obveznici uzdržavanja prema posebnim propisima.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi neće podici tužbu radi povrata iznosa iz stavka 2. ovoga članka ako bi ostvarivanjem tražbine nasljednici i članovi njegove obitelji ostali bez imovine odnosno prihoda potrebnih za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba.

(4) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi ima pravo na povrat iznosa isplacenih na ime pomoci za uzdržavanje ili stalnog smještaja, od osoba koje su po zakonu dužne uzdržavati korisnika, ako je tijekom ispitnog postupka koji je prethodio donošenju rješenja o priznavanju tog prava nedvojbeno dokazano da ga te osobe neosnovano ne uzdržavaju ili su neopravdano odbile njegovo uzdržavanje

Članak 200.

Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi na temelju rješenja o ostvarivanju pomoci za uzdržavanje i stalnog smještaja ima pravo na zabilježbu tražbine u zemljišnim knjigama na nekretninama u korisnikovom vlasništvu.

XII. KAZNENE ODREDBE

Članak 203.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba ako:

1. započne s radom prije no što se rješenjem nadležnog tijela utvrdi da su ispunjeni svi propisani uvjeti (članak 84., 97., 105., 109., 113., 114., 120.a i 123),

2. ne vodi na propisani način evidenciju i dokumentaciju o korisniku, vrstama usluga i drugim pitanjima ili ako o tome ne dostavlja izvješća (članak 92. stavak 1., 104. stavak 1., 112. stavak 1.),

3. stručnom povjerenstvu koje obavlja upravni nadzor ili inspektoru uskrati obavijesti ili podatke ili onemogućiti pregled i poduzimanje drugih radnji u svezi s obavljanjem nadzora (članak 177. i 178.),

4. neosnovano ne izvrši rješenje o priznavanju prava korisnika (članak 12. do 78., 136. do 155. i 190. do 195.),

5. bez rješenja centra za socijalnu skrb, odnosno ugovora o smještaju privremeno ili trajno riješi zbrinjavanje odnosno smještaj korisnika na drugi način (članak 75.),

6. naplati od korisnika, druge fizicke ili pravne osobe troškove smještaja u dom socijalne skrbi ili u udomiteljsku obitelj ako troškove smještaja na temelju rješenja centra za socijalnu skrb snosi ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi (clanak 195.),
 7. u određenom roku ne poduzme mjere predložene u izvješću o upravnom nadzoru ili zapisniku o provedenom inspekcijskom nadzoru (clanak 172. i clanak 179. do 182.),
 8. neosnovano ne osigurava sredstva sukladno clanku 7. ovoga Zakona i ne izvršava obveze utvrđene clankom 38.a i clankom 190. stavkom 4. ovoga Zakona,
 9. ne dostavi odluku o smještaju, prestanku smještaja i poduzimanju drugih mjera te ne suraduje s centrom za socijalnu skrb na cijem podrucju udomiteljska obitelj ima prebivalište (clanak 117. stavak 3. i 4.),
 10. smjesti korisnika u udomiteljsku obitelj, a da prethodno ne utvrdi da li obitelj ispunjava uvjete iz clanka 114. stavka 1. i 114.a ovoga Zakona,
 11. ima na smještaju više od 5 osoba koje su smještene na temelju ovoga Zakona ili ako je ukupan broj osoba o kojima skrbe na temelju ovoga Zakona ili drugih propisa veci od 5 (clanak 114.).
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga clanka kaznit ce se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novcanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.
- (3) Ako je pravna ili fizicka osoba kažnjena za prekršaj iz stavka 1. tocke 6. ovoga clanka obvezno se izrice i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi.

XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE